

Hur klimatförändringskommunikationen påverkar individens vilja att engagera sig

— en mediaanalys av tre framstående tal från opinionsbildare
inom klimatförändringsdebatten

Abstract

This paper aims to examine how the framing of climate change communication affects people's will to change their behavior. Certain frames resonate with some audiences, and not with others. As such, they also mobilize some individuals to action, and rally others to opposition. Therefore, the purpose of this paper is to identify how representatives from three different political positions—Greta Thunberg, Al Gore and Donald Trump—frame their climate change communication. Recognizing these frames, the differences and similarities between the representative's use of them, and how they're received, is the main interest of this paper. The analysis shows that most similarities in the framing of climate change communication was found both to the right and left of the political spectrum. These positions either argue for radical intervention or radical denial though the use of fear appeals and emotions, and as an effect, polarize their audience to either strongly agree or strongly disagree. The middle position between these two radicals, tends not to use the same emotional or radical expressions, resulting in a position most people generally accept, but one that doesn't spark the same strong reactions. The study discusses how an effective climate change communication, based on previous research about what communication drives people to behavior change, should be used, concluding that an understanding of the audience is crucial as well as emphasis on the production process.

Nyckelord: klimatförändringskommunikation, frame analysis, Greta Thunberg, Al Gore, Donald Trump, nya klimatrörelsen, ekologisk modernisering, klimatförnekelse, Robert Entman, Stuart Hall.

Antal ord: 9841

Innehållsförteckning

1. Inledning	1
1.1. Syfte och frågeställningar	2
1.2. Disposition	2
2. Teoretiskt ramverk & tidigare forskning	3
2.1. Skrämseltaktiker i klimatförändringsdiskursen	3
2.1.1. <i>Definition av skrämseltaktiker som fear appeals</i>	4
2.1.2. <i>Argument för och emot användningen av skrämseltaktiker</i>	4
2.2. Hur bör en effektiv klimatförändringskommunikation se ut?	4
2.2.1. <i>Susanne C. Moser</i>	5
2.2.2. <i>Climate Change Communication Advisory Group (CCCAG)</i> ...	5
2.3. Sammanfattning	6
2.3.1. <i>Fyra principer för effektiv klimatkommunikation</i>	6
3. Metodologiskt ramverk	8
3.1. Inramningsanalys	8
3.2. Stuart Hall's Encoding/Decoding-modell	9
3.2.1. <i>Produktionsprocessen</i>	10
3.2.2. <i>Tolkande processen</i>	10
3.3. Material	11
3.3.1. <i>Urval och insamling</i>	11
3.4. Tillvägagångssätt	12
3.5. Metodologisk reflektion	12
3.6. Operationalisering	13
3.6.1. <i>Nya klimatrörelsen</i>	13
3.6.2. <i>Ekologisk modernisering</i>	13
3.6.3. <i>Klimatförnekelse</i>	14
4. Analys	15
4.1. Greta Thunberg: How Dare You?	15

4.1.1. <i>Hur ramas kommunikationen in i talet?</i>	16
4.1.2. <i>Hur mottas och tolkas meddelandet?</i>	17
4.1.3. <i>Är kommunikationen effektiv?</i>	17
4.2. Al Gore: The Case for Optimism on Climate Change	18
4.2.1. <i>Hur ramas kommunikationen in i talet?</i>	19
4.2.2. <i>Hur mottas och tolkas meddelandet?</i>	20
4.2.3. <i>Är kommunaktionen effektiv?</i>	20
4.3. Donald Trump: Statement on the Paris Climate Accord	21
4.3.1. <i>Hur ramas kommunikationen in i talet?</i>	23
4.3.2. <i>Hur mottas och tolkas meddelandet?</i>	23
4.3.3. <i>Är kommunikationen effektiv?</i>	24
5. Diskussion och slutsats	26
6. Referenser	28
7. Bilagor	32
7.1. Bilaga I: Transkribering av Greta Thunbergs tal	32
7.2. Bilaga II: Transkribering av Al Gores tal.....	34
7.3. Bilaga III: Transkribering av Donald Trumps tal.....	41

1. Inledning

Det råder idag stark konsensus inom vetenskapen att klimathotet är på riktigt, att planeten är under uppvärmning och att temperaturförändringarna kan härledas tillbaka till mänsklig aktivitet (Depoux *m.fl.* 2017; Moser 2010; Moser & Dilling 2007; Moser & Dilling 2011; Stoll-Kleemann *m.fl.* 2001; IPCC 2018; UNFCCC 2015, *m.fl.*). Målstyrd kommunikation blir därför nödvändig för att få människor att engagera och anpassa sig till mer klimatvänliga beteenden. Klimatförändringsdiskursen bland forskare, media och beslutsfattare har till stor del kretsat kring de framtida konsekvenserna av klimatförändringarna, något som psykologisk forskning argumenterar är problematiskt då människor tenderar att kraftigt diskontera framtida händelser (van der Linden *m.fl.* 2015: 760).

Förflyttningen av klimatförändringskommunikationen från den vetenskapliga och politiska arenan till allmänheten, har öppnat upp för en offentlig diskurs där kommunikatörer idag försöker nå många fler målgrupper, använda fler forum, kanaler och budbärare, och fler sätt att rama in ämnet. För att bryta igenom kommunikationsbarriärerna skapade av människor, av partipolitiska identiteter och medias fragmentering måste meddelanden om klimatförändringar skraddarsys för att anpassas såväl till publik som till den kanal genom vilken kommunikationen sker. Producenten av ett meddelande behöver därför ta hjälp av noggrant undersökta metaforer och exempel som väcker intresse och skapar en känsla av personlig relevans för ämnet, för att på ett effektivt sätt nå fram till mottagarna (Nisbet 2009: 15).

Vetenskapen är tydlig: hotet om global uppvärmning kräver snabb förändring, och vi saknar inte utbud på tänkbara lösningar. Vad som saknas är allmänhetens efterfrågan på dessa lösningar: en allmän och politiska vilja för klimatåtgärder. En ihållande brist på offentligt engagemang i frågan innebär allvarliga utmaningar för att genomföra de åtgärder som behövs (van der Linden *m.fl.* 2015: 758). Tidigare litteratur lyfter fram bristen på grundläggande kunskaper om klimatförändringar som en av de hos allmänheten största upplevda hinder för att vidta åtgärder (Lorenzoni *m.fl.* 2007). Andra faktorer är avståndet till klimatförändringar, såväl tidsmässigt som geografiskt, något som kan försvåra möjligheten att föreställa sig problemet.

I mitten av 1980-talet rådde relativt stor enighet bland världens politiker kring att ta klimatfrågan och dess risker på stort allvar. Kommunikationskedjan fungerade såtillvida att den förmådde förmedla ett entydigt budskap till breda målgrupper. Trots att forskarvärlden i princip med enad röst kommunicerar att miljöförstörelsen fortsätter, vad detta kan komma att leda till samt vad som behöver göras för att bryta utvecklingen, har frågan aldrig varit så polariserad som den är i nuläget (Chalmers 2018).

Således har medias inramning av frågan ett kritisk inflytande på allmänhetens uppfattningen av problemen klimatförändringarna orsakar som brådskanie, samt villigheten till gensvar. Hur bör då en effektiv klimatförändringskommunikation ramas in för att på bästa sätt nå fram till allmänheten och övertyga till beteendeförändring?

1.1. Syfte och frågeställningar

Syftet med denna studie är att undersöka hur sättet klimatförändringskommunikationen ramas in kan påverka individers vilja att engagera sig liksom hur inramningen skiljer sig mellan olika positioner inom klimatförändringsdiskursen. För att besvara frågeställningarna kommer jag att undersöka, analysera och kritiskt granska tre olika tal från tre olika opinionsbildare som diskuterar klimatförändringar från tre olika politiska positioner.

Uppsatsen syftar till att besvara följande frågeställningar:

- (1) Hur kan sättet klimatförändringskommunikationen ramas in påverka individers vilja att engagera sig?
- (2) Hur skiljer sig inramningen av klimatförändringar mellan olika politiska positioner?
- (3) Hur bör en effektiv klimatförändringskommunikation se ut?

1.2. Disposition

I det första kapitlet introduceras uppsatsens ämne och studien presenteras genom en bakgrund, syfte, frågeställningar och disposition. I det andra kapitlet redogörs för den tidigare forskningen på ämnet liksom uppsatsens valda teori. I kapitlet delas forskningen in i två ämneskategorier vilka sedan sammanfattas till ett teoretiskt analysverktyg som jag kommer att använda mig av i analysen. I uppsatsens tredje kapitel beskrivs de metoder som använts för att analysera och besvara frågeställningarna. Här redogörs också för material, urval och begränsningar liksom metodkritik och begreppsdefinitioner. I kapitel 4 presenteras analysen genom en indelning av materialet i tre delavsnitt där materialet granskas och analyseras utifrån tre frågor. Det femte kapitlet sammanfattar resultaten, drar slutsatser och kopplar ihop dessa med uppsatsen syfte, teori och metod. Kapitel 6 utgörs av referenser och relevanta bilagor återfinns i kapitel 7.

2. Teoretiskt ramverk & tidigare forskning

I det här kapitlet diskuteras och sammanfattas de tidigare forskningsarbeten och källor som ligger till grund för och inspirerade den här uppsatsen. Mot slutet av kapitlet presenterar jag en sammanfattning av forskningen jag tagit del av i fyra punkter. Dessa kommer att utgöra mitt teoretiska ramverk.

Idealt ska all forskning relevant för den valda problemställningen redovisas, men att redogöra för all forskning på ämnet klimatförändringskommunikation är inte realistiskt inom ramen för detta uppsatsarbete. Därför har jag valt att dela in forskningen presenterad nedan i två delar: (i) källor som ställer sig kritiska till eller förespråkar skrämstaktiker i klimatförändringskommunikation, och (ii) källor som ger konkreta förslag på hur effektiv klimatkommunikation bör se ut.

Syftet bakom indelningen är att jag, under uppsatsarbetets gång, undersökt en mängd olika källor. Till en början låg fokus främst på att bygga en uppsats med grund i ett problematiserande av skrämstaktiker använda inom klimatförändringsdiskursen. Successivt skiftade fokus mer till en kritisk granskning av materialet utifrån hur klimatforskningen definierar effektiv kommunikation. Nu kommer jag istället att sammanföra dessa två aspekter av forskningen till att tillsammans bygga min teoretiska anknytning.

De arbeten jag främst baserar detta kapitel på är Reser & Bradley (2017), S.C. Moser (2010; 2007) och Climate Change Communication Advisory Group (2010).

2.1. Skrämstaktiker i klimatförändringsdiskursen

Det tycks råda en stark uppfattning bland klimatforskare och klimatförändringskommunikatörer att användningen av skrämstaktiker i syfte att främja försiktighetsmotivation eller förändrat beteende hos allmänheten, varken är effektivt eller lämpligt när det kommer till att kommunicera klimatförändringar. Forskningen bekräftar att rädsla kan hjälpa till att förändra attityder eller muntliga uttryck av oro, men leder oftast inte till förändringar i handling eller beteenden (Reser & Bradley 2017; Ruiter *m.fl.* 2001; Moser 2007). Det främsta problemet med rädsla som huvudtema i klimatförändringskommunikationen, argumenterar Reser och Bradley (2017: 1ff), är att det som fångar vår uppmärksamhet inte alltid är det som får oss att agera. Effektiva handlingsmotivatorer bör sträva efter att erbjuda tydliga lösningar som hjälper mottagarna att översätta sin oro till genomförbara och effektiva åtgärder (Floyd *m.fl.* 2000: 422). Avsaknaden av

effektiva sätt att motverka de risker som presenteras resulterar ofta i förnekelse eller likgiltighet (Swim *m.fl.* 2009).

2.1.1. Definition av skrämstaktiker som *fear appeals*

Ett begrepp som bättre ringar in användningen av skrämstaktiker, hot och varningar inom kommunikation, och frekvent används inom förevarande diskurs, är termen *fear appeals*. En ofta använd och citerad definition av *fear appeals* myntades i artikeln *Scary Warnings and Rational Precautions* (Ruiter *m.fl.* 2001). Författarna definierar begreppet som:

... a persuasive communication attempting to arouse fear in order to promote precautionary motivation and self-protective action (Ruiter *m.fl.* 2001, citerad i Reser & Bradley 2017).

I den här uppsatsen kommer *fear appeals* för enkelhetens skull att likställas och översättas med det svenska begreppet skrämstaktiker, som jag anser även innefattar hot och varningar.

2.1.2. Argument för och emot användningen av skrämstaktiker

Argument för användningen av skrämstaktiker kan sammanfattas som behovet att väcka uppmärksamhet samt rädslans motiverande kraft (Reser & Bradley 2017: 10). Förespråkare av skrämstaktiker hänvisar gärna till forskningsbevisen som konstaterar att rädsla kan göra människor mer benägna att acceptera budskap och finna drivkraften att gå från ord till handling, dock endast i kombination av konstruktiv information och stöd för att minska känslan av fara hos individer (Moser 2007: 73). Samtidigt kan rädsla också framkalla känslor av hjälplöshet, brist på kontroll, trigga engagemangshinder och även bidra till förnekelse (O'Neill & Nicholson-Cole 2009; Stoll-Kleemann *m.fl.* 2001).

Reser & Bradely (2017) menar att även om forskningsresultat kan visa på att skrämstaktiker har god potential för att locka människors uppmärksamhet, är rädsla i allmänhet ett ineffektivt verktyg om syftet är att motivera personligt engagemang. Rädsla har, som nämnt ovan, generellt en negativ inverkan på aktivt engagemang i klimatfrågan (O'Neill & Nicolson-Cole 2009: 355). Skrämstaktiker kan istället generera motsatt effekt genom att höja redan befintliga nivåer av rädsla och därigenom få den oavsiktliga konsekvensen att inducera förnekande och undvikande, snarare än handlingsberedskap (Lowe *m.fl.* 2006).

2.2. Hur bör en effektiv klimatförändringskommunikation se ut?

Nedan följer en redogörelse för två källor som presenterar en idealbild av hur klimatkommunikationen bör se ut i syfte att öka dess effektivitet genom att bättre förstå och nå fram till mottagarna och bättre kunna motivera dem till att förändra sina beteenden.

2.2.1. Susanne C. Moser

Genom att bygga på historiska och moderna kommunikationsstudier från en mängd olika discipliner som tillsammans skapat en rik och kritisk förståelse för kommunikationsprocessen, har Moser i sin artikel *Climate Change Communication: History, Challenges, Process and Future Directions* (2010) sammanställt sju grundläggande frågor som måste övervägas för att ge en fullständig förståelse för utmaningarna och möjligheterna i att effektivt kommunicera klimatförändringar:

Box 1. Mosers sju grundläggande frågor att överväga i kommunikationsprocessen:

1. Vilket mål/syfte har kommunikationen? *
2. Vem/vilka är publiken?
3. Hur är problemet inramat (metaforer, språkburk)?
4. Hur skildras problemet och hur kan innehållet göras mest användbart och tillgängligt?
5. Vem/vilka kommunicerar meddelandet?
6. Genom vilken form, kanal och media sker kommunikationen? *
7. Hur vet vi att meddelandet fick dess avsiktliga effekt?

Källa: Moser (2010), "Communicating Climate Change: History, Challenges, Process and Future Directions", s. 37-41.

Givet behovet att begränsa uppsatsen omfång har jag av dessa sju frågor valt ut två stycken som kommer att kopplas till min analys. Dessa är i rutan ovan markerade med en asterisk (*). Då min metod (vilken presenteras i nästa kapitel) ämnar analysera ett meddelandes inramning, innehåll och mottagande, kommer frågorna 2-4 och 7 att besvaras med hjälp av min metod. Anledningen till att jag inte kommer gå in i detalj på fråga 6 kan hänvisas tillbaka till uppsatsen syfte, där fokus i första hand ligger på att analysera talens innehåll och mottagarnas reaktioner, inte hur kommunikationen i sig påverkar kommunikationsprocessen (se avsnitt 3.2.1).

2.2.2. Climate Change Communication Advisory Group (CCCAG)

I ett kort, rådgivande dokument, *Communicating Climate Change to Mass Public Audiences* (2010), kritiserar CCCAG effektiviteten i aktuella, offentliga kommunikationskampanjer som organiserats av regeringar, företag och icke-

statliga organisationer, och ställer frågan hur en effektiv kommunikation ska utformas för att ha optimal påverkan och motivera beteendeförändringar. Svaret, menar de, kommer kräva grundläggande förändringar i hur många av dessa kommunikationskampanjer för klimatförändringar idag är utformade och genomförda. I dokumentet presenterar de en lista över sju principer som kan användas för att förbättra kvaliteten på kommunikationen kring klimatförändringar. Jag har valt ut två av dessa principer att utgöra fokus för min analys:

2. Be honest and forthright about the probable impacts of climate change, and the scale of the challenge we confront in avoiding these. But avoid deliberate attempts to provoke fear or guilt.

3. Be honest and forthright about the impacts of mitigating and adapting to climate change for current lifestyles, and the ‘loss’—as well as the benefits—that these will entail. Narratives that focus exclusively on the ‘up-side’ of climate solutions are likely to be unconvincing (CCCAG 2010: 4ff).

2.3. Sammanfattning

Uppsatsens syfte är att undersöka hur sättet klimatförändringskommunikationen ramas in kan påverka individens vilja att engagera sig. Vidare har uppsatsen även syftet att jämföra hur inramningen skiljer sig mellan de olika positionerna. Den forskning jag har tagit del av överensstämmer i många delar med varandra, hänvisar till och bygger på varandras verk. Den största delen av litteraturen argumenterar för en särskild typ av kommunikationstaktik och använder sig främst av organisationer eller stater som exempel. Men en granskning av tal från opinionsbildare inom klimatdebatten även utanför beslutsfattare, liksom en jämförelse mellan olika positioner med hjälp av samma analysverktyg, har jag inte kommit i kontakt med i min undersökning.

Med detta i åtanke vågar jag argumentera för att min uppsats bidrar till forskningen genom att tillämpa forskningens principer på nutida kommunikation.

2.3.1. Fyra principer för effektiv klimatkommunikation

Med utgångspunkt i presentationen ovan av forskningen kring användningen av skrämstaktiker liksom Moser och CCCAGs respektive listor för effektiv kommunikation gällande klimatförändringar, har jag sammanfattat fyra principer som kommer att utgöra mitt teoretiska ramverk och kopplas till analysen av materialet:

1. Identifiera kommunikationens syfte

Moser menar att kommunikationens syfte är ett kritiskt första övervägande, då det kan finnas en mängd av olika syften bakom ett meddelande. Hon väljer att dela in klimatkommunikationens tänkbara syften i tre kategorier: att (i) informera och utbilda; (ii) uppnå/uppmana till någon form av socialt engagemang och agerande; och (iii) främja och åstadkomma förändringar i sociala normer och kulturella värden (Moser 2010: 37f).

2. *Kritisk granskning av kommunikationens form och förmedling*

Vilken form av kommunikation rör det sig om? Genom vilken kanal och vilken media förmedlas den? Då jag i mitt huvudsakliga material enbart kommer att använda mig av muntliga källor, behöver jag inte redogöra för kommunikationsformen i någon vidare mån. Dock blir det för mitt material intressant med en diskussion av vilken kanal och genom vilken media kommunikationen förmedlas, eftersom detta avgör vad som kan sägas, hur det kan förmedlas samt hur mycket tid och utrymme kommunikationen har (Moser 2010: 41).

3. *Undvik användning av skrämselektiker*

För den här principen bygger CCCAG på samma forskningsarbeten och källor som jag redogjort för under avsnitt 2.1, och argumenterar även de att studier på användningen av skrämselektiker bekräftar att rädsla kan förändra attityder, men vanligtvis inte handlingar eller beteenden. De menar att kommunikationen bör tydliggöra de sannolika effekterna av klimatförändringarna, men undvika avsiktliga försök att väcka rädsla. Moser menar här att skrämselektiker kan vara effektiva för att fånga lyssnarna och väcka intresse, men endast i kombination av effektiv och konstruktiv information för att dämpa känslan av fara (Moser 2007: 73). Alltså blir närvaron av sådan konstruktiv information i kombination av skrämselektiker intressant att söka efter i mitt material.

4. *Finn balans mellan positiva och negativa budskap*

Medan meddelanden om de framtida effekterna av klimatförändringar tenderar att lyfta fram förlusten av mycket som vi för närvarande håller kärt, ignorerar meddelanden om klimatlösningar ofta frågan om förlust helt och hållet. Det är viktigt att inte skilja förluster och fördelar från varandra (CCCAG 2010: 5f). Här poängteras även behovet att undvika för stark betoning vid de ekonomiska möjligheterna som en anpassning till klimatförändringarna kan göra upphov till, vare sig genom så kallad 'grön konsumtion'¹ eller tekniska utvecklingar. Att låta fokus på negativa effekter gå till överdrift utan att belysa tänkbara och effektiva lösningar resulterar vanligtvis i att publiken stängs av, snarare än att väcka aktivt engagemang (Bingham 2007: 164f).

---

¹ "Campaigns to 'buy green' may be effective in driving up sales of particular products, but in conveying the impression that climate change can be addressed by 'buying the right things', they risk undermining more difficult and systemic changes" (CCCAG 2010: 6).

3. Metodologiskt ramverk

Den här uppsatsen använder två teorier för strategisk kommunikation som grund för sin metodologiska utgångspunkt. Anledningen till det är att de mer traditionella samhällsvetenskapliga metoderna vanligen tillämpade inom den statsvetenskapliga disciplinen inte erbjöd ett lika intressant och djupgående analysverktyg. Den här uppsatsen bygger därför på teori som metod och kommer besvara frågeställningen genom att använda sig av två modeller för mediaanalys: Robert M. Entmans modell för inramningsanalys och Stuart Halls modell för avkodning, d.v.s. hur ett meddelande tolkas och mottas.

3.1. Inramningsanalys

All kommunikativ text, oavsett karaktär, behöver struktur för att organisera sin diskurs. När det kommer till media kan nyhetsberättelser uppfattas vara systematiserade, baserade på berättelsekonventioner som förklarar vem som gör vad och med vilket syfte. I sin bok *Making News* (1978) definierar Gaye Tuchman nyheter som ett fönster som begränsar vår uppfattning av verkligheten:

News is a window of the world. Through its frame, Americans learn of themselves and others, of their own institutions, leaders, and life styles, and those of other nations and their peoples... [But] the view through a window depends upon whether the window is large or small, has many panes or few, whether the glass is opaque or clear, whether the window faces a street or a backyard. (Tuchman 1978: 1).

Det är genom fönstret vi skapar oss en förståelse för omvärlden, och således blir konstruktionen av fönstret, dess ram, betydelsefull. I sin bok undersöker Tuchman hur ramar skapas och vem som skapar dem, vilka institutioner och organisationer som står bakom processen. Ramar, menar hon, begränsar vår verklighetsuppfattning genom att begränsa uppfattningen av olika verkligheter och fokusera på en specifik del av den. Som ett resultat kommer vissa aspekter av verkligheten som uppfattas genom nyheterna att vara mer framträdande än andra.

Oavsett syfte erbjuder inramningsanalys ett konsekvent sätt att beskriva kraften i en kommunicerande text. En av de mest citerade definitionerna av *frame analysis* gavs av Robert M. Entman i sin artikel *Framing* (1993), i vilken han hävdar att inramning i huvudsak innebär urval och tydlighet:

To frame is to select some aspects of a perceived reality and make them more salient in a communicating text, in such a way as to promote a particular problem definition, causal interpretation, moral evaluation, and/or treatment recommendation for the item described. (Entman 1993: 52).

Entman argumenterade att artiklar typiskt sett innehåller åtminstone två av fyra huvudtyper av ramar (Entman 2004: 5). Hans analysmodell kan därför beskrivas genom fyra grundkriterier: Ramar som (i) definierar ett specifikt problem; (ii) identifierar orsakerna till det beskrivna problemet; (iii) gör moraliska omdömen om problemet; och/eller (iv) ger förslag på och motiverar lösningar på problemet. Ramarna identifieras genom att exempelvis analysera nyckeltermerna, informationskällor, talespersoner, förekomsten av stereotyper, eller meningar som förstärker kluster av fakta eller omdömen (Entman 1993: 52). Sådana kluster av idéer, av nära besläktade begrepp eller mentalt lagrade stereotyper styr individers bearbetning av information.

De ramar som styr mottagarens tänkande och slutsatser speglar inte alltid artikelns ramar eller kommunikatorens avsikt (*ibid*: 53). Därför vill jag komplettera Entmans modell med ytterligare en metod, som fokuserar på att analysera just relationen mellan avsändare och mottagare, mellan produktionsprocessen och den tolkande processen av en text.

3.2. Stuart Hall's Encoding/Decoding-modell

I sin artikel *Encoding/Decoding* (1980) kritiserar Stuart Hall den traditionella kommunikationsmodellen för att vara för linjär i sina tre steg sändare, meddelande och mottagare, och argumenterar att den saknar förståelse för, liksom anknytning till, tid och rum (Hall 1980: 128). Hall hävdar att kommunikationsprocessen innefattar mer än enbart dessa tre aspekter, och föreslår istället en kommunikationsmodell som tar hänsyn till "hela den kommunikativa processen" vilken han menar inkluderar produktion, cirkulation, mottagande och reproduktion. I Halls modell anses mottagaren vara en viktig del av processen, till skillnad från den traditionella modellen som ser mottagaren som passiv. Ett budkaps effekt är, enligt Hall, helt beroende av hur det avkodas.

Hall erbjuder således en teoretisk modell för hur meddelanden i media produceras, sprids och tolkas, där både producent och publik har specifika roller. Producenter, d.v.s. människor som skapar ett meddelande som bygger på deras idéer och ideologier, kallas för *kodare*. Publiken, mottagarna av det som produceras, kallas *avkodare* (*ibid*: 131).

Att koda ett meddelande innebär *produktionen* av meddelandet. I produktionsprocessen använder kodaren, med andra ord producenten, verbala och icke-verbala symboler för att hjälpa mottagaren att bättre förstå meddelandet som ges. Hur meddelandet kodas, alltså hur producenten väljer att formulera sig, blir därför viktigt för att mottagaren ska förstå vad producenten vill säga.

Att avkoda ett meddelande innebär att mottagaren försöker förstå och *tolka* meddelandet. När en mottagare avkodar ett meddelande extraheras meningen av meddelandet på ett sätt som uppfattas vettigt för personen i fråga. En tolknings- och översättningsprocess inleds där den kodade informationen tolkas och översätts till en begriplig form för mottagaren. Tolkningen kan således komma att skiljas från person till person. Effektiv kommunikation uppstår enligt Hall endast när meddelandet tas emot och förstås på det vis som avsändaren avsett.

3.2.1. Produktionsprocessen

Produktionsprocessen är inramad av betydelser och idéer genom att använda sig av samhällets dominerande ideologier, övertygelser och värderingar. Kommunikationskedjan börjar med att producenten konstruerar ett meddelande, och således beror meddelandets innehåll på producenten, på dennes kunskap, idéer, definitioner och antaganden, och även på det sammanhang inom vilket meddelandet levereras. Alla dessa aspekter påverkar meddelandets konstruktion och innehåll. Enligt Halls modell blir det därför viktigt att granska och analysera producenten för att identifiera vad personen vill uppnå med sin kommunikation, vilka viljor och agendor som styr och vad producenten vill få fram till mottagarna.

Till följd av uppsatsens begränsade utrymme tvingas jag avgränsa analysen av produktionsprocessen till den del som relaterar till syfte och publik. Således kommer jag inte att gå in i en detaljerad redogörelse eller kritiskt granskning av produktionsprocessen i analysen utan lägger, vid tillämpningen av Halls modell, främst fokus på den tolkande processen och därigenom på mottagarna.

3.2.2. Tolkande processen

Hall argumenterar att det finns tre hypotetiska positioner som mottagaren kan inta vid avkodning av ett meddelande: dominant, förhandlande och oppositionell position (Hall 1980: 136ff).

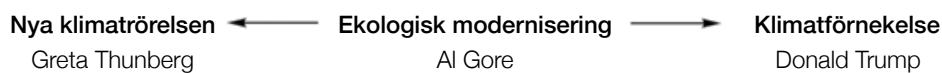
I den *dominanta* positionen accepterar mottagaren fullständigt det avsändaren säger. Här avkodas meddelandet så som producenten avsett, och anses därför vara den idealtypiska positionen mellan avsändare och mottagare.

Den *förhandlande* positionen erkänner och accepterar delvis det dominanta meddelandet, men mottagaren ändrar ibland meddelandet så som bäst återspeglar dennes egna erfarenheter, intressen och positioner. Den här ställningen baseras mycket på sammanhang och kontext.

Den sista typen av avkodning är det *oppositionella* svaret, vilket helt avvisar producentens mening. Mottagarens sociala situation har placerat dem i ett direkt oppositionellt förhållande till det dominerande meddelandet. Även om mottagaren förstår den avsedda meningen, delas den inte och meddelandet avvisas helt. Här spelar sannolikt mottagaren personliga upplevelser och erfarenheter in.

3.3. Material

Det material som denna uppsats i huvudsak kommer att använda sig av och analysera, är tre tal på ämnet klimätförändring från tre olika klimatpolitiska och ideologiska positioner: från positionen till vänster som kräver radikalt ingripande, från positionen till höger som förespråkar radikalt förnekande och från en position i mitten, som hävdar att dessa två ändar av spektrumet går att förena. Jag har valt att kalla dessa tre positioner för den nya klimatrörelsen, klimätförnekelse och ekologisk modernisering:

Figur 1. De tre olika klimatpolitiska positionerna som uppsatsen definierar.

3.3.1. Urval och insamling

Från vardera position har jag valt en företrädare vars tal jag kommer att analysera utifrån ovan presenterad metod och teori. Som representant för klimatrörelsen har jag valt Greta Thunberg då hon idag av många anses vara rörelsens främsta företrädare. Det av hennes tal som jag valt att analysera är det mest välkända, talet till FN:s generalförsamling vid klimattoppmötet den 23 september 2019, vilket fick viral spridning och reaktioner globalt inom loppet av några timmar.

Som representant för den motsatta positionen till klimatrörelsen, klimätförnekarna, har jag valt Donald Trump. Det valet var inte självklart till en början, men jag behövde en person lika omtalad, lika populär i det mediala ljuset att kunna jämföras med Thunberg och vem bättre lämpad än hennes främsta opponent? Jag bestämde mig för Trumps uttalande vid Vita Huset den 1 juni 2017, där han meddelade USAs beslut att dra sig ur Parisavtalet. En av de främsta anledningarna till att jag valde just det talet är de omfattande reaktioner uttalandet fick vilket förenklar en analys av hur meddelandet mottogs, liksom den globala vikt som Parisavtalet har för att hålla planetens uppvärmningen nere.

Och slutligen, som representant för positionen mellan dessa två radikaler, har jag valt Al Gore. Gore lyckas i sin kommunikation finna argument som förenar en önskan om ekonomisk tillväxt med en kritik av det ohållbara utnyttjandet av resurser som industrin och kapitalismen medför. Han förnekar inte klimatet utan ser lösningar på dess problem genom teknisk utveckling som han argumenterar leder till ekonomisk tillväxt. Det behöver enligt honom inte vara antingen eller. Det tal av Gore jag valt att analysera är hans senaste TED-talk, från februari 2016. Då Gore inte längre är en folkvald politiker är utbudet av tal att välja mellan begränsat. Ett annat alternativ som hade kunnat vara aktuellt är någon av hans två dokumentärer, *An Inconvenient Truth* (2006) eller *An Inconvenient Sequel* (2017), men att analysera en hel film är inte realistiskt inom ramen för det här uppsatsarbetet. Således kommer jag att utgå ifrån hans TED-talk *The Case for*

Optimism on Climate Change, vilket har setts av fler än två miljoner människor bara via TED's hemsida.

Respektive tal finns transkriberade i bilagor längst bak i uppsatsen².

3.4. Tillvägagångssätt

Materialet kommer att granskas i tre led. Först kommer jag att titta, lyssna på och läsa talen en gång vardera utan att använda någon tillämpning av teori eller metod. Här är jag helt enkelt ute efter att bekanta mig med materialet. Därefter kommer jag att granska talen utifrån Robert Entmans inramningsanalysverktyg i fyra steg. Här är jag ute efter att identifiera vad som sägs, hur producenten har valt att lägga upp sin kommunikation och rama in sitt ämne. Därefter kommer jag att redogöra för hur meddelandet mottagits genom Stuart Halls modell för avkodning. Här kommer jag att lyfta fram och ge en sammanfattning av källor jag tagit del av som reagerar och svarar på innehållet i talen och diskutera dessa utifrån Halls tre mottagarpositioner, för syftet att kritiskt granska hur väl producenten tycks ha analyserat och förstått sin publik, samt hur meddelandet når fram. Till sist kommer jag att granska talen en tredje gång med teorin i åtanke, mer specifikt utifrån de fyra principer för effektiv klimatkommunikation presenterade i avsnitt 2.3.1.

3.5. Metodologisk reflektion

All samhällsvetenskaplig forskning behöver uppfylla det metodologiska grundkravet för intersubjektivitet, d.v.s. en tillgänglighet i tankegångar och resonemang som möjliggör för en utomstående person att sätta sig in i, följa, rekonstruera och kritisera uppsatsens argumentation (Badersten 2006: 78). Kravet på intersubjektivitet uppnås genom att tydligt redovisa de val som gjorts under arbetets gång, exempelvis val av material, metod och eventuella avgränsningar. En stor del i strävan att uppnå intersubjektivitet ligger också i att reflektera över och problematisera hur forskaren personligen kan påverka processen och resultaten.

Den metod jag valt kan liknas vid en kvalitativ observation där de observerade objekten är mina tre valda tal. För att säkerställa att uppsatsen uppfyller kraven på validitet och reliabilitet, d.v.s. avsaknaden av mätfel och tillförlitlighet i att slutsatsen inte är forskaranknuten (Teorell & Svensson 2007: 57), bör relevanta metoder och teorier för mätning och analys användas. I en kvalitativ studie definieras ofta begreppen validitet och reliabilitet något annorlunda än vad som är fallet vid en kvantitativ studie. Här presenterar författaren studien och dess resultat. Läsaren avgör sedan generaliserbarheten och trovärdigheten i studien

---

² Se kapitel 7.

utifrån en rad parametrar, bl.a. författarens kvalitet och objektivitet, beskrivning av forskningsprocessen samt författarens förmåga att se på det problem studien avser från olika perspektiv (Malterud 1998: 157ff).

Genom att analysera materialet utifrån de metodologiska och teoretiska analysverktyg jag har presenterat och tydligt motiverat ovan, löpande redovisa för mina tankegångar samt titta på tre tal med helt olika utgångspunkter och budskap, anser jag att min uppsats uppfyller de krav på validitet, reliabilitet liksom objektivitet som kan ställas på en kvalitativ studie.

3.6. Operationalisering

Jag har valt att kort redogöra för de tre termer genom vilka jag kategoriserar mitt material³ — nya klimatrörelsen, ekologisk modernisering och klimatförnekelse — i syfte att förtydliga min definition av begreppen. Då jag redan har redogjort för hur begreppet effektiv klimatkommunikation definieras och används i uppsatsen i avsnitt 2.3.1, avstår jag här från att repetera mig och hänvisar läsaren tillbaka till föregående kapitel.

3.6.1. Nya klimatrörelsen

Klimatrörelsen kan definieras som ett kollektiv av icke-statliga aktörer, nätverk och organisationer som engagerar sig i aktivism i syfte att inspirera, stärka och mobilisera människor att vidta positiva åtgärder mot klimätförändringar, liksom problematisera avsaknaden av politiska åtgärder och rikta kritik mot makthavares brist på engagemang i frågan. Då det här inte gäller definition av en teori eller vedertagen ståndpunkt utan snarare en social massrörelse, avser den här uppsatsen att med 'klimatrörelsen' hänvisa till den mobilisering av klimataktivisterna som vuxit fram främst under de senaste 2-3 åren, genom initiativ så som klimastrejker och demonstrationer genom rörelserna *Fridays for Future*⁴ och *Peoples Climate Movement*⁵. Då klimatrörelsen kan härledas tillbaka till tidigt 1990-tal, väljer jag därför att kalla denna på senare år uppkomna massmobilisering av främst unga krafter och röster, som den 'nya klimatrörelsen'.

3.6.2. Ekologisk modernisering

Ekologisk modernisering bygger på idén att ekonomisk tillväxt kan förenas med hållbar utveckling: att ekonomisk tillväxt är möjlig utan ohållbart utnyttjande av

---

³ Se avsnitt 3.3.

⁴ Se fridaysforfuture.org.

⁵ Se peoplesclimate.org.

planetens resurser (Lidskog & Elander 2012: 415). Miljöproblemen antas till stor del bero på att vi inte har satt ett pris på naturen: det kostar inte att smutsa ner. Stor vikt läggs vid att miljöproblemen ska lösas genom teknisk utveckling och ekonomiska styrmedel. Därför bygger ekologisk modernisering på antagandet att ”befintliga politiska, ekonomiska och sociala institutioner kan internalisera omsorg för miljön” (Hajer 1995: 25), och på så vis är en frikoppling av det materiella och ekonomiska flödet möjlig utan att trotsa det kapitalistiska samhället.

3.6.3. Klimatförnekelse

Den vetenskapliga enigheten kring global uppvärmning växte under 2019 till så mycket som 100% (Powell 2019). Positionen att motsätta sig denna vetenskapliga enighet sammanfattas ofta under begreppen klimatförnekelse eller klimatskepticism (NCSE 2016).

Klimatförnekare argumenterar att bevisen kring klimatförändringarna är ’dålig vetenskap’ (*ibid*). Vissa förnekar att klimatförändringarna ens äger rum. Andra kan erkänna dess existens, inse problemen de medför liksom att mänsklig aktivitet är orsaken till dem, men förnekar att människor kan göra värdefull skillnad för att motverka effekten. Vissa förnekar att det ens råder en vetenskaplig konsensus kring hotet, medan andra accepterar vad vetenskapen säger, men lyfter osäkerheterna i deras mätningar för att underminera bevisen.

Klimatförnekare tenderar att falla tillbaka på samma retoriska trop och upprepningar när de kommunicerar sitt motstånd. Deras ståndpunkt kan sammanfattas i tre kategorier, kända som ”de tre pelarna av klimatförnekelse”: (1) underminera vetenskapen; (2) hävda att effekterna av att acceptera klimathotet leder till orättvisa sociala konsekvenser; och (3) kräva erkännandet av en möjlig, alternativ vetenskaplig förklaring till klimatförändringarna. Med begreppet ’klimatförnekelse’ utgår den här uppsatsen ifrån ovanstående definition.

4. Analys

Nedan har jag delat analysen i tre avsnitt: ett för vardera tal. Jag kommer att inleda varje avsnitt med en sammanfattning av talet som diskuteras med ambitionen att kort och tydligt redogöra för talets kärnpunkter. I syfte att göra analysen talen emellan så snarlik som möjligt kommer därför tre citat från varje tal att lyftas fram. Därefter kommer tre frågor att appliceras på varje tal: (i) Hur ramas kommunikationen in i talet? (ii) Hur mottas och tolkas meddelandet?, och (iii) Är kommunikationen effektiv?

För att besvara dessa kommer jag att dra paralleller till Entmans fyra ramar, kort redogöra för hur talet mottagits samt diskutera talets effektivitet genom de fyra principer som lyfts fram i teorikapitlet.

4.1. Greta Thunberg: How Dare You?

Den 23 september 2019 inledde Greta Thunberg FN:s klimattoppmöte i New York med att hålla ett emotionellt tal där hon anklagade världens ledare för att svika den yngre generationen genom att misslyckas att stoppa klimatförändringarna⁶. Då hon upprepade gånger ställde frågan ”*How dare you?*” till makthavarna hon riktade sitt tal till, är det under den titeln talet i efterhand har blivit allmänt känt. Talet är ungefär fyra och en halv minut långt. På sida 32 i uppsatsen finns talet transkriberat.

Med betoning på känslouttryck och ett främsta fokus på att placera skuld på tidigare generationer och sittande regeringar för vad hon ser som bristen på åtgärder att stoppa klimatförändringarna, uppmanar Thunberg i sitt tal till radikalt ingripande i klimatfrågan:

You have stolen my dreams and my childhood with your empty words.
People are suffering. People are dying. Entire ecosystems are collapsing. We are in the beginning of a mass extinction and all you can talk about is the money and fairytales of eternal economic growth. How dare you?

Hennes tal fortsätter på ungefär samma spår. Thunberg argumenterar att en 50% chans att hindra den globala uppvärmningen från att överstiga 1.5 grader genom att halvera utsläppen inom tio år, inte är bra nog och menar att de siffrorna även kräver att hennes generation ska behöva betala för tidigare generationers försummelse gentemot klimatet och planetens resurser:

---

⁶ Gretas tal finns tillgängligt och transkriberat via Rev.com: <https://bit.ly/2SWBSkV>.

[You] rely on my generation sucking hundreds of billions of tons of your CO₂ out of the air with technologies that barely exist... How dare you pretend that this can be sold with just business as usual and some technical solutions?

Hon avslutar sitt tal med en varning:

You are failing us, but the young people are starting to understand your betrayal. The eyes of all future generations are upon you. And if you choose to fail us, I say, we will never forgive you. We will not let you get away with this. Right here, right now is where we draw the line.

4.1.1. Hur ramas kommunikationen in i talet?

För att analysera innehållet i Thunbergs tal har jag genom att lyssna på och läsa talet noggrant försökt identifiera närvaron av Entmans fyra ramar. Av dessa har jag identifierat två som främst förekommande: problemdefinition och moraliska omdömen. I sitt tal påtalar Thunberg i viss mån också klimatförändringarnas orsaker och lösningar, men närvaron av dessa ramarna är betydligt mindre.

Den första ramen, *att definiera ett specifikt problem*, görs främst tydlig genom att Thunberg påkallar det allvarliga behovet att stoppa effekterna av klimatförändringarna och genom att ifrågasätta hur politiker och makthavare inte kan agera i frågan. Att peka på effekterna som klimatförändringarna har på människor och på naturen är i sig även en definition av problemet.

Genom att hävda att politikerna inte gör tillräckligt och belysa bristen på politiska åtgärder — att makthavarnas försummelse och brist på att leverera effektiva lösningar bidrar till att uppvärmningen tillåts fortsätta och tillåter industrier att fortsätta sina utsläpp utan ansvarsskyldighet — kan man här argumentera att Thunberg även indirekt *identifierar orsakerna till problemet*.

Entmans tredje ram, *att göra moraliska omdömen om problemet*, är den mest frekvent använda i Thunbergs tal. Här hänvisar jag tillbaka till citaten ovan, där hon håller de politiska ledarna i rummet ansvariga och framställer sig själv liksom hennes generation som offer för klimatförändringarna de fortsätter att ignorera, och därigenom indirekt, fortsätter att förstärka.

Det som saknas i Thunbergs tal är konkreta *förslag på lösningar*. Entman anser själv att detta är en av de viktigaste ramarna i ett meddelande (2004: 6). Indirekt kan sägas att Thunberg genom att hänvisa till att ansvaret läggs på hennes generation liksom att världen håller på att vakna upp och förstå hur makthavarna svikit dem, hävdar att det är där lösningen ligger: i den yngre generationen att lösa misstagen gjorda av den föregående, liksom i allmänhetens växande engagemang och kunskap. Genom att också anklaga politikerna för avsaknaden av att driva en hållbar politik i syfte att lösa problemen, säger Thunberg att en sådan är vad som krävs och ger därmed indirekt ett lösningsförslag.

4.1.2. Hur mottas och tolkas meddelandet?

Thunberg polariserar åhörarna. De som älskar henne identifierar sig med henne: här finner vi främst den yngre generationen. De som hatar henne kan inte identifiera sig med henne: här finner vi främst den äldre generationen.

Anhängarna till hennes budskap är många och växande i antal. Den 15 mars 2019, blott sju månader efter att Thunberg själv bestämde sig för att skolstrejka utanför Rosenbad, sträckte sig hennes anhängare till så mycket som 1.5 miljoner människor i 125 länder.⁷ Här finner vi mottagarna som intar en *dominant position* till hennes meddelande. Bland mottagarna av den *oppositionella positionen* finner vi bland andra Lars Bern, en av Sveriges mest välkända klimatförnekare, och Rick Lowry, skribent och redaktör för den högerstyrda tidskriften National Review, som båda argumenterar för att Thunberg är en spelbricka och styrs av bakomliggande krafter. Enligt Lowry är barn ”kraftfulla beten” som enbart repeterar vad vuxna har sagt ”med mindre nyans och mognad”⁸. Bern riktar liknande kritik: ”En svensk skolflicka blir inte världskändis på två månader utan vidare”⁹. Al Gore gav i ett uttalande en förklaring till motståndet: ”Kanske de äldre män jag hör som motsätter sig henne gör det för att de vet att hon har rätt”¹⁰.

De som gillar henne gillar henne för att hon är rak. De som inte gillar henne tycker hon är ett barn, att hon är ung och naiv och inte vet vad hon pratar om. Det är sällan vi ser förekomsten av en position mellan dessa. Entmans *förhandlande position* är således mindre vanlig i fallet med Greta.

4.1.3. Är kommunikationen effektiv?

1. Identifiera kommunikationens syfte

Syftet med Thunbergs tal är att hänvisa till vetenskapen och väcka känslor. Hon vet att hennes tal kommer att nå många människor och således konsulterar hon med experter före hon uttalar sig: ”*I write my own speeches. But since I know that what I say is going to reach many, many people I often ask for input.*”¹¹

Av Mosers tre syften för klimatkommunikation¹² anser jag att Greta sitter på alla tre. Hon vill informera och utbilda om klimatet, uppmana till socialt

---

⁷ Statistik från Eniday. *Striking For a Better Future*. Tillgänglig: https://www.eniday.com/en/human_en/greta-thunberg-school-strike-climate-movement (hämtad 2020-01-06).

⁸ Citat från Rick Lowry. *Don't Listen to Greta Thunberg*. Publicerad 24 september 2019. Tillgänglig: <https://www.nationalreview.com/2019/09/greta-thunberg-climate-activist-united-nations/> (hämtad 2019-12-07).

⁹ Citat från Lars Bern. *Fjärde statsmakten nr 20 med Lars Bern om FN-mötet, IPCC skrämset i SVT mm*. Publicerat 2 oktober 2019. Tillgänglig: <https://www.youtube.com/watch?v=taWfmJKU-a0> (hämtad 2019-12-07).

¹⁰ Citat från Al Gore. *Older Men Who Oppose Greta Thunberg Do So 'Because They Know She's Right', Says 'Biggest Fan' Al Gore*. Publicerad 13 december 2019. Tillgänglig: <https://www.newsweek.com/al-gore-greta-thunberg-climate-change-trump-1477133> (hämtad 2019-12-18).

¹¹ Citat från ett Facebook-inlägg av Greta Thunberg, publicerat den 2 februari 2019.

¹² Se avsnitt 2.3.1.

engagemang och agerande i frågan, liksom åstadkomma förändringar i normer och kulturella värden. ”Unite behind the science. That is our demand”¹³.

2. *Kritisk granskning av kommunikationens form och förmedling*

I det här talet kommunicerar Thunberg till FN. Hon inleder klimattoppmötet 2019 i New York. Hennes tal behöver därför vara kraftfullt och innehållsrikt men samtidigt kort och koncist. Talet förmedlades dessutom inte enbart till publiken i rummet, utan som Thunberg själv var medveten om skulle även talet komma att spridas via oräkneliga kanaler: sociala medier, nyhetsplattformar och TV-sändningar (eller varför inte en akademisk C-uppsats vid Lunds universitet?). Givet ett annat forum eller annan publik är sannolikheten stor att hennes betoningar skulle sett annorlunda ut.

3. *Undvik användning av skrämstaktiker*

Thunberg använder rädsla som motivationskraft i sina tal. Genom att alltid vara rak, tydlig och ärlig, kräva radikalt, kompromisslöst ingripande i klimatfrågan och rikta allvarlig kritik mot makthavare med möjligheten att påverka politiska processer, vill hon inducera rädsla hos såväl politiker som allmänheten. Det är på den grunden hon bygger sin kommunikation. Genom att varna och skrämja. ”I want you to panic. And then I want you to act if the house was on fire, because it is”.¹⁴ Något som enligt Moser möjligtvis kan saknas i hennes kommunikation är närvaron av konstruktiv information att väga upp för skrämelsen.

4. *Finn balans mellan positiva och negativa budskap*

I hennes tal misslyckas ofta Thunberg att finna en balans mellan positiva och negativa budskap. Talen kretsar ofta kring att peka på problem, att skuldbelägga och beskylla. Men att uppnå en sådan balans anser jag dock inte ligga i hennes syfte. Teorin menar att för att ett meddelande ska vara effektivt behöver det råda en balans mellan dessa två ändpunkter, men för Gretas syfte att väcka reaktioner, att få meddelandet om problemens brådskande karaktär att nå fram, finns inte utrymme för positiva anbud. Således argumenterar hon effektivt med hänsyn till hennes syfte.

4.2. Al Gore: The Case for Optimism on Climate Change

---

¹³ Citat från Thunbergs tal vid European Economic and Social Committee (EESC). Källa: Reuters.

¹⁴ Citat från Thunbergs tal vid World Economic Forum, januari 2019. Källa: Fridays For Future.

I februari 2016 höll Al Gore ett tal vid en TED-konferens¹⁵ i USA. I sitt tal, titulerat *The Case for Optimism on Climate Change*¹⁶, ställer Gore tre frågor: (i) *Do we have to change?*; (ii) *Can we change?*; och (iii) *Will we change?*. Talet är ungefär 21 minuter långt och finns transkriberat på sida 34 i uppsatsen.

För att besvara den första frågan illustrerar Gore hur mycket vi förorenar luften genom att leva som vi gör idag genom att peka på kärnan i problemet: att vi i för stor utsträckning förlitar oss på ”smutsiga, fossila bränslen” som orsakar en uppvärmning av atmosfären liksom hela planeten. Vidare nämner han konsekvenserna detta får, och tar här utgångspunkt i väderkatastrofer vilka han argumenterar föranlett bl.a kriget i Syrien, den påbörjade massutrotningen av djurarter, spridningen av epidemier och stigande vattennivåer.

Svaret på den första frågan menar han därför är ja, vi behöver förändra oss och sättet vi lever. Den andra frågan besvarar han genom att peka på statistik över hur utvecklingen av förnyelsebara energikällor fortsätter att överträffa de initiala prognoserna:

We're going to win this. We are going to prevail. The exponential curve on solar is even steeper and more dramatic... This is the biggest new business opportunity in the history of the world... So the answer to the second question, "Can we change?" is clearly "Yes."

För att besvara den tredje frågan hänvisar Gore till det då nyligen påskrivna Parisavtalet:

Paris really was a breakthrough, some of the provisions are binding and the regular reviews will matter a lot. But nations aren't waiting, they're going ahead... We are solving this crisis. The only question is: how long will it take to get there? [I]t matters that a lot of people are organizing to insist on this change... I am extremely optimistic. As I said before, we are going to win this.

Gore avslutar sitt tal med att hävda att det i klimatförändringarnas utmaning också ligger en moralisk sådan:

We now have a moral challenge that is in the tradition of others that we have faced... [Previous movements] met endless no's, until finally, there was a yes. We have everything we need. Some still doubt that we have the will to act, but I say the will to act is itself a renewable resource.

4.2.1. Hur ramas kommunikationen in i talet?

---

¹⁵ TED är en ideell och partipolitiskt obunden organisation som via sin hemsida samlar och delar inspelade tal från sina olika konferenser i syfte att sprida fri kunskap från världens mest inspirerande tänkare. Källa: ted.com.

¹⁶ Talet finns tillgängligt och transkriberat via TED.com: <https://bit.ly/39KpzOP>.

Närvaron av *problemdefinitioner* är stark i Gores tal. Vi ser dem främst i den första delen av talet där han diskuterar frågan om huruvida förändring behövs. Genom sitt språk och genom att i presentationen knyta an till bilder, videoklipp och statistik, målar han upp bilden av klimatförändringarnas effekter tydligt och pekar på det främsta problemet han ser, som ju även är *orsaken* till dem: användningen av fossila bränslen.

För dessa problem ger han konkreta *lösningsförslag* genom att peka på investeringsmöjligheten i förnyelsebar energi och hänvisar till Parisavtalet och hur länder har börjat engagera sig.

En inramning av klimatförändringarna som *moraliska omdömen* var något mindre tydlig i Gore tal fram tills slutet, där han knöt sin fråga om hur lång tid förändringen kommer ta, till ett behov av engagemang och jämförde klimatrörelsen med kvinnorättsrörelsen och HBTQ+-rörelsen: ”efter det sista nej-
et, kommer ett ja”. Det han indirekt säger är att vi behöver fortsätta kämpa för att stoppa klimatförändringarnas effekter, trots motståndet de uppvisar.

4.2.2. Hur mottas och tolkas meddelandet?

Ett TED-talk möts sällan av motstånd eller oppositionella reaktioner. Syftet med ett TED-talk är aldrig att främja en särskild politisk åsyn¹⁷. Organisationen ägs av ett ideell, partipolitiskt obunden stiftelse med syfte att sprida fri kunskap. Det faktum att det finns få reaktioner på Gores tal kan därmed delvis hänvisas till kommunikationsformen, till att rör sig om ett TED-talk. Det budskap Gore framför och det sättet han ramar in sitt meddelande, väcker sällan starka känslouttryck. Al Gore som person är generellt mycket omtyckt, inte bara i USA utan även internationellt. Tillsammans med IPCC vann han Nobels fredspris 2007. Hans film *An Inconvenient Truth* vann samma år en Oscar för bästa dokumentär. Hans bok med samma titel vann en Grammy. Att varken positionera sig som tillväxtkritiker eller klimatförnekare, utan landa i positionen ekologisk modernisering tillåter för honom att tala till fler människor och påverka fler människor med sitt meddelande. Således kan argumenteras att om något, landar de flesta mottagare landar i en *förhandlande position*.

4.2.3. Är kommunaktionen effektiv?

1. Identifiera kommunikationens syfte

Gores syfte är att leverera ett snyggt, informativt och inspirerande tal som stannar kvar hos åhörarna, både hos publiken liksom de som kommer att ta del av meddelandet via sociala kanaler. Han vill lämna åhörarna med en känsla av hopp, och en känsla av att vilja engagera sig. Således kan argumenteras att även Gore har alla tre syften inbäddat i sitt tal, om än kanske främst att informera och utbilda.

---

¹⁷ TED (2019). *Our organization*. Tillgänglig: <https://www.ted.com/about/our-organization> (hämtad 2020-01-07).

2. *Kritisk granskning av kommunikationens form och förmedling*

Ett TED-talk är känt för att sträva efter att vara inspirerande. Deras syfte är att framföra ”idéer värda att spridas”. Gores tal är genomarbetat och väl inövat. Han behöver inte läsa innantill för han vet precis vad han ska säga och han befinner sig på en plattform där publiken inte tittar på honom med kritiska ögon, där publiken inte främst utgörs av motståndare. Tidsramen han har att arbeta inom är ungefär tjugo minuter, per TEDs standard. Till skillnad från Greta behöver han här inte vara lika rak och koncis utan kan ta bilder, grafer och klipp till användning och ha möjlighet att utveckla sina resonemang.

3. *Undvik användning av skrämstaktiker*

Gore undviker i största möjliga mån att väcka rädsla hos åhörarna, då hans fokus är att lämna publiken hoppfulla, inte paralysera dem med rädsla. De gånger han i sitt tal påkallar skrämmande statistik eller förmedlar dåliga nyheter, parar han dem alltid med lösningar och meddelanden om hoppfullhet, vilket går i enlighet med Mosers principer för att effektivt nå fram till åhörarna.

4. *Finn balans mellan positiva och negativa budskap*

När det kommer till meddelandets balans, levererar Gore ett praktexempel. Under sin presentation visar han bilder, filmer och grafer som tydligt förkroppsligar det vi fruktar med klimatet, men parar det med lösningar på krisen liksom statistik på hur långt utvecklingen redan har kommit och avslutar sitt tal med hoppfulla budskap inför framtiden: tidigare rörelser har mött motstånd så givetvis kommer klimatrörelsen att göra detsamma. ”*After the final 'no' comes a 'yes.'*”¹⁸

Dock argumenterar CCCAG för att undvika en för stark betoning vid de klimatförändringsekonomiska möjligheterna, för det i samhället idag väl argumenterade behovet att frångå samhällets dominerande fokus på ekonomisk nytta, tillväxt och konsumtion (2010: 6). Då Gore ägnar större delen åt sitt tal åt att peka på de affärsmöjligheter klimatkrisen öppnar upp för, argumenterar klimatforskningen således för brister i effektiviteten i hans kommunikation.

4.3. Donald Trump: Statement on the Paris Climate Accord

---

¹⁸ Citat från Al Gores TED-talk. Se Bilaga II, sida 40.

Den 1 juni 2017 tillkännagjorde Donald Trump i ett uttalande från Vita Huset¹⁹ att USA skulle träda ur Parisavtalet som undertecknades 2015. Trumps tal handlar således inte om klimatförändringarna i samma utsträckning som de andra två talen, utan talar snarare om sättet han ramar in klimatfrågan på och hur han analyserar sin publik. Talet är ett perfekt exempel på hur Trump generellt uttalar sig om klimatet: genom att sätta USA främst, påkalla att hans ansvar är inom landets gränser och dess invånare och sträva efter att bibehålla landets ekonomiska överlägsenhet. Talet är ungefär 27 och en halv minut långt och finns transkriberat på sida xx i uppsatsen.

Kärnpunkterna i Trumps tal är: (i) att meddela utträdet ur Parisavtalet; (ii) tydliggöra bristerna med avtalet och hur det kan komma att underminera USAs ekonomiska och industriella ställning gentemot omvärlden; och (iii) poängtera att hans ansvar först och främst ligger i att skydda USA, dess invånare och dess inrikespolitik:

I don't want anything to get in our way. I am fighting every day for the great people of this country. Therefore, in order to fulfill my solemn duty to protect America and its citizens, the United States will withdraw from the Paris Climate Accord... [W]e're getting out. But we will start to negotiate, and we will see if we can make a deal that's fair. And if we can, that's great. And if we can't, that's fine.

Trump fortsätter med att poängtera effekterna avtalet skulle komma att ha på industrin, och framför här förlusten av 2.7 miljoner jobb och förluster inom bl.a pappers-, kol- och gasindustrin. Vid flertalet tillfällen belyser han att ett genomförande av avtalets begränsningar på utsläpp och ekonomiska tillgångar skulle innebära förlorade jobb, lägre löner, stängda fabriker och en snabbt avtagande ekonomisk produktion:

As President, I have one obligation, and that obligation is to the American people. The Paris Accord would undermine our economy, hamstring our workers, weaken our sovereignty, impose unacceptable legal risks, and put us at a permanent disadvantage to the other countries of the world. It is time to exit the Paris Accord and time to pursue a new deal that protects the environment, our companies, our citizens, and our country.

En av de mest tongivande aspekterna av hans tal och en punkt han återkommer till vid flera tillfällen, är hur orättvist avtalet är, hur mycket det begränsar USA, och hur mycket det tillåter andra länder att fortsätta sina utsläpp hur än de önskar:

This agreement is less about the climate and more about other countries gaining a financial advantage over the United States. They don't put America first. I do... As someone who cares deeply about the environment,

---

¹⁹ Talet är inhämtat via YouTube, *President Donald Trump on Paris Climate Accord Withdrawal (Full) | The New York Times*. Tillgänglig: <https://www.youtube.com/watch?v=deTcuNgKN-E> och transkriberat via Vita husets hemsida, *Statement by President Trump on the Paris Climate Accord*. Tillgänglig: <https://www.whitehouse.gov/briefings-statements/statement-president-trump-paris-climate-accord/>.

which I do, I cannot in good conscience support a deal that punishes the United States, the world's leader in environmental protection, while imposing no meaningful obligations on the world's leading polluters.

4.3.1. Hur ramas kommunikationen in i talet?

Trump ramar in sin kommunikation genom att peka finger. Genom att anklaga. Anklaga Parisavtalet och länderna som skrev på det för att göra avtalet avsevärt mycket mer begränsande för USA än för andra länder. Anklaga avtalet för att kosta USA ”miljarder och miljarder och miljarder av dollar” och ändå knappt generera någon skillnad för klimatet. Att *definiera problem* är således den ram som främst präglar hans tal.

När det kommer till att *identifiera orsaker till problemet*, behöver vi först och främst identifiera vad som faktiskt är det huvudsakliga definierade problemet i hans tal. Om avtalet är problemet, hävdar Trump att orsakerna till problemet är ett globalt fokus där han blivit folkvald med syfte att skydda USAs intressen, inte de globala. Om problemet snarare är effekterna avtalet medför, hänvisar Trump tillbaka orsakerna till avtalet i sig.

Oavsett vilken problemdefinition vi väljer att göra, presenterar Trump en och samma *lösning*: för USA att dra sig ur Parisavtalet. För lösningarna på de problem Trump framhäver att avtalet skulle medföra, argumenterar han att utträdet möjliggör för industrin att växa, för pengaflödet att fritt utvecklas och jobb att säkras vilket i sin tur genererar mer pengar till staten och möjliggör för landet att behålla sin överlägsna suveränitet.

När det kommer till närvaron av *moraliska omdömen* i Trumps tal hänvisar jag till alla tillfällen han påkallar att avtalet är felaktigt och orättvist i den mån det belägger USA med hårdare begränsningar och tvingar till mer generösa bistånd än för andra länder.

4.3.2. Hur mottas och tolkas meddelandet?

Precis som Greta, polariserar Trump åhörarna. De som älskar honom ser endast till hans kärlek för nationen: att han vill *make America great again*. Då ursäktas allt. Då är det allt man som väljare ser. De som hatar honom, ursäktar ingenting. Bristen på en politik bortom enbart USA och ekonomisk tillväxt ligger här i fokus.

Reaktionerna på Trumps uttalande är till stor del eniga. För den *oppositionella positionen* finner vi således en uppsjö av reaktioner, inte minst från Trumps politiska kollegor som valde att ta saken i egna händer och formade *United States Climate Alliance*, en koalition av amerikanska stater som åtar sig att upprätthålla Parisavtalet och vidta aggressiva åtgärder mot klimatförändringarna (Gov. Jay Inslee 2017). ”*Today's announcement by the president leaves the full responsibility of climate action on states and cities throughout our nation*”.²⁰

---

²⁰ Citat från Washingtons guvernör Jay Inslee. Källa: governor.wa.gov.

Ledande företag och exekutiva chefer inom industrin reagerade också. Elon Musk, Tesla, och Robert Iger, Disney, avgick båda från Trumps rådgivande församling efter uttalandet. I ett öppet brev vädjar 25 stora företag, bland dem Google, Apple och Microsoft, till Trump att stanna kvar i Parisavtalet (Mufson 2017). Från en *dominant position* finner vi bl.a. Trumps vicepresident Mike Pence, som i ett uttalande hävdar att klimatförändringar är en vänsterfråga, i ett försök att försvara sin ledare (Sampathkumar 2017).

Motståndet för Trumps tal överstiger stödet det får. I en enkätundersökning gjord i USA svarade 59% av deltagarna att utträdet kommer att skada landets globala ledarskap (Clement & Dennis 2017). Precis som i fallet med Greta, blir här den *förhandlande positionen* mindre närvarande.

4.3.3. Är kommunikationen effektiv?

1. *Identifiera kommunikationens syfte.*

Trump's syfte med sitt uttalande är att informera sin nation och dess invånare om den senast förda politiken. Hans syfte är att övertyga sin publik om att Parisavtalet är skadlig mot den amerikanska ekonomin och att det är ett bra drag att träda ur avtalet. Således hoppas han även på fortsatt förtroende och tilltro i honom och hans administration. Hans syfte är inte att informera och utbilda i klimatfrågan. Hans syfte är att uppmana till att ena sig bakom hans åsikter och politik, och på så vis kan argumenteras att Trumps mål med sin kommunikation går i enlighet med Mosers andra syfte. Mosers tredje syfte, att åstadkomma förändringar i normer och kultur, kan även appliceras på Trumps önskan att få ekonomisk tillväxt och statsbudget att bli väljarnas främsta intressefrågor.

2. *Kritisk granskning av kommunikationens form och förmedling*

Form och förmedling av Trumps tal är en presskonferens för ett officiellt, politiskt uttalande från Vita huset, vilket sänds i TV-kanaler, nyhetskanaler och sociala medier. Tidsramen för Trumps tal är således flexibel. Vad som kan sägas är förbestämt, men under talets gång märks det att han själv lägger till bisatser, vilket gör talet mer personligt. Samtidigt är ramen för kommunikationen av ett sådant presidentiellt meddelande strikt. Under andra omständigheter hade troligtvis formuleringar och informationen byggts upp annorlunda.

3. *Undvik användning av skrämstaktiker*

Trump använder skrämstaktiker i sitt uttalande genom att hänvisa till statistik på förlorade jobb och finansiella aspekter som Parisavtalet skulle bidra till. Hans syfte är att skrämja amerikanska hushåll och i processen övertyga dem att enas bakom hans förslag på att lämna. Dessa skrämstaktiker möts av konstruktiva lösningsförslag genom att peka på alla möjligheter som öppnar sig givet frånvaron av USAs deltagande i avtalet, och

på så vis uppfyller Trump Mosers krav på konstruktiv information vid användningen av taktiken.

4. *Finn balans mellan positiva och negativa budskap*

I viss mån lyckas Trump balansera mellan positiva och negativa budskap, men inte om klimatförändringarna. Gällande Parisavtalet lyfter han enbart negativa aspekter. Klimatförändringarna kommenteras knappt men i de få fall de gör det, präglas meningen av skepticism gentemot det hot mot planeten de visar. Men gällande den politiken han som president för, gällande hans dedikation till landet och dess invånare liksom landets tillväxttakt, är Trump väldigt positiv. Han betonar starkt ekonomiska möjligheter i sitt tal, men inte möjligheter som öppnar sig givet klimatförändringarna utan möjligheter som öppnar sig givet att landet inte engagerar sig i dem.

5. Diskussion och slutsats

Uppsatsens syfte har varit att undersöka hur inramningen av klimatförändringar kan påverka individers vilja att engagera sig. För att undersöka detta har uppsatsen analyserat tre olika tal från tre olika opinionsbildare som diskuterar klimatförändringar från tre olika politiska positioner. Talen har först granskats genom en inramningsanalys, därefter genom att analysera mottagarperspektivet och sist genom att koppla an till tidigare forskning och teori för att försöka dra slutsatser kring kommunikationens effektivitet. I detta kapitel kommer jag att diskutera resultat och slutsatser i relation till den tidigare forskningen, till teori och metod. Vad säger resultatet om hur klimatförändringskommunikationen bäst bör ramas in för att få individer att engagera sig? Jag kommer även att ta upp en del problem med studiens forskningsprocess och hur resultaten kan kompletteras genom vidare forskning.

Greta Thunberg ramar in sin kommunikation genom att peka på problem, skuldbelägga och beskylla. Med rädsla som motivationskraft bygger hon sin kommunikationsgrund på varningar, vetenskap, känslouttryck och skrämnel. Hennes tal är kort, tydligt, rakt och koncist: vi måste agera, vi måste agera nu, inget annat alternativ accepteras. Givet raketten och det otvetydiga meddelandet i hennes kommunikation, polariserar Thunberg sina åhörare. Således intar ofta hennes åhörare en av två positioner: dominant eller oppositionellt. Hon antingen älskas eller hatas. Syftet med hennes kommunikation är att informera, utbilda och uppmana till en social massrörelse liksom till politiskt agerande. För sitt syfte talar Greta effektivt. Hon lyckas övertala de som identifierar sig med henne och hennes budskap, men för att nå så många som möjligt och för att övertyga betydligt fler, krävs en mindre radikalt präglad kommunikationsteknik som föreslår åtgärder öppna för kompromiss och diskussion.

Al Gore är mer effektiv på den punkten, då han med sin klimatkommunikation lyckas tala till en bredare publik. I sin kommunikation målar Gore tydligt upp problem, orsaker och lösningar. Han är ärlig och pekar på vetenskapen, men utan att skuldbelägga, göra känslouttryck eller måla upp sig själv som ett offer. Hans syfte är att leverera ett informativt och inspirerande tal som utbildar åhörarna och får dem att tänka efter. Hans syfte är att lämna dem med en känsla av hopp, inte rädsla.

Donald Trump, likt Thunberg, polariserar sina åhörare. Han, likt Thunberg, gör också anspråk på känslor och bygger sin kommunikation på skrämnel och anklagelser. Trumps enda syfte, oavsett vad han kommunicerar, är alltid sina väljare. *America first*. Skillnaden mellan Thunberg och Trump, förutom att vara på olika sidor av det politiska spektrumet, är att Trump avstår från ett globalt fokus. Enligt Trump har USA inget ansvar gentemot någon annan än sig själva.

Inget ansvar att ta i klimatförändringsfrågan, för varför ska USA påtvingas sanktioner och tvingas ge bistånd till länder när de inte behöver ge lika mycket?

Sättet klimatförändringskommunikationen ramas in är i allra högsta grad en subjektiv fråga. För de benägna att hålla med Greta Thunberg funkar hennes sätt att rama in och kommunicera. För de åhörare benägna att följa Donald Trump, funkar hans sätt att kommunicera. Svaret på uppsatsens första frågeställning — Hur kan sättet klimatförändringskommunikationen ramas in påverka individers vilja att engagera sig? — blir svårdefinierat. Individers vilja till engagemang styrs bl.a. av hur väl de kan relatera till kommunikatören, till producenten av ett meddelande. Sättet att rama in sin kommunikation skiljer sig inte särskilt mycket mellan Thunberg och Trump, trots att deras meddelanden är vitt åtskilda. För Thunberg och Trump är en förhandlande position hos mottagarna ovanlig. För Gore är den normen. Ett konkret svar på uppsatsens andra frågeställning — Hur skiljer sig inramningen av klimatförändringar mellan olika politiska positioner? — blir också det svårt att ge.

En effektiv klimatkommunikation bör, som uppsatsen i sina olika avsnitt visat på, tala till sin publik. En förståelse för sin publik ser vi i alla tre talarna. Enligt teorin och den tidigare forskningen presenterad i kapitel 2 kan kritik riktas till alla tre talare — Thunberg saknar balans mellan positiva och negativa budskap liksom överanvänder skrämseltaktiker; Gore uppmanar till att rädda världen genom att öppna upp för investeringsmöjligheter och konsumtion vilket forskningen riktar ett varnande finger mot; och Trumps tal saknar all möjlig balans av innehåll givet att hans enda fokus är sina väljare och USAs invånare — men för sina respektive åhörare, med hänsyn till kommunikationens form och förmedling, talar de precis som de borde. De uppfyller alla sina respektive syften. Men för syftet att tala till så många som möjligt, bör kommunikatorer sträva efter att följa teorin, att följa forskningen genom Mosers och CCCAGs principer för effektiv klimatkommunikation.

Som tidigare nämnt är en grundlig redogörelse för produktionsprocessen en viktig del i en forskningsprocess. För framtida fördjupningar i ämnet, och för att bättre kunna dra slutsatser kring klimatkommunikation, bör studier därför kompletteras med en fördjupad analys av kommunikatören. Jag avslutar därför med att uppmantra till vidare forskning som tar hänsyn till hela den kommunikativa processen, i enlighet med Stuart Halls teori, som kanske även använder sig av fokusgrupper och intervjuer för att på ett mer kvalitativt sätt mäta talens reaktioner.

6. Referenser

- Badersten, B. (2006). *Normativ metod: att studera det önskvärda*. Lund: Studentlitteratur.
- Bingham, S. (2007). "Climate Change: A Moral Issue" i Moser, S. C. & Dilling, L. (red.). *Creating a Climate for Change: Communicating Climate Change and Facilitating Climate Change*. Cambridge: Cambridge University Press, s. 153-166.
- CCCAG (2010). *Communicating Climate Change to Mass Public Audiences*. Climate Change Communication Advisory Group. Tillgänglig: http://www.sustainableguernsey.info/blog/wp-content/uploads/2010/10/communicating_climate_mass_audiences.pdf.
- Chalmers (2018). *Klimatförnekelse kopplad till högernationalism*. Publicerad 10 september 2018. Tillgänglig: <https://www.chalmers.se/sv/institutioner/tme/nyheter/Sidor/Klimatförnekelse-starkt-kopplad-till-högernationalism.aspx>. [Hämtad: 3 januari 2020].
- Clement, S. & Dennis, B. (2017). "Post ABC-Poll: Nearly 6 in 10 Oppose Trump Scrapping Paris Agreement" i *The Washington Post*, 5 juni 2017. Tillgänglig: <https://www.washingtonpost.com/news/energy-environment/wp/2017/06/05/post-abc-poll-nearly-6-in-10-oppose-trump-scrapping-paris-agreement/>. [Hämtad: 18 december 2019].
- Depoux, A., Hémeno, M., Puig-Malet, S., Pédrón, R., & Flahault, A. (2017). "Communicating Climate Change and Health in the Media" i *Public Health Reviews*. Volym 38(7).
- Entman, R. M. (1993). "Framing: Toward Clarification of a Fractured Paradigm" i *Journal of Communication*, 43(4), s. 51-58.
- Entman, R. M. (2004). *Projections of Power: Framing News, Public Opinion, and US Foreign Policy*. Chicago: University of Chicago Press.
- Floyd, D. L., Prentice-Dunn, S., & Rogers, R. W. (2000). "A Meta-Analysis of Research on Protection Motivation Theory" i *Journal of Applied Social Psychology*, 30, s. 407-429.
- Hajer, M. (1995). *The Politics of Environmental Discourse*. Oxford: Clarendon Press.
- Hall, S. (1980). "Encoding/Decoding" i Hall, S., Hobson, D., Lowe, A. och Willis P. (red.), *Culture, Media, Language: Working Papers in Cultural Studies, 1973-79*. London: Hutchinson, s. 128-138.

- Gov. Jay Inslee (2017). *Inslee, New York Governor Cuomo and California Governor Brown Announce Formation United*. Tillgänglig: <https://www.governor.wa.gov/news-media/inslee-new-york-governor-cuomo-and-california-governor-brown-announce-formation-united>. [Hämtad: 18 december 2019].
- IPCC (2018). *Global warming of 1.5°C*. Intergovernmental Panel on Climate Change. Tillgänglig: <https://www.ipcc.ch/sr15/download/#full>.
- Lidskog, R. & Elander, I. (2012). "Ecological Modernization in Practice? The Case of Sustainable Development in Sweden" i *Journal of Environmental Policy & Planning*, 14(4), s. 411-427.
- Lorenzoni, I., Nicholson-Cole, S. & Whitmarsh, L. (2007). "Barriers perceived to engaging with climate change among the UK public and their policy implications" i *Global Environmental Change*, 17(3-4), s. 445–459.
- Lowe, T., Brown, K., Dessai, S., de Franca Doria, M., Haynes, K., & Vincent, K. (2006). "Does Tomorrow Ever Come? Disaster Narrative and Public Perceptions of Climate Change" i *Public Understanding of Science*, 15, s. 435–457.
- Malterud, K. (1998). *Kvalitativa metoder i medicinsk forskning*. Lund: Studentlitteratur.
- Moser, S. C. (2007). "More Bad News: The Risk of Neglecting Emotional Responses to Climate Change Information" i S. C. Moser & L. Dilling (red.), *Creating a Climate for Change: Communicating Climate Change and Facilitating Climate Change*. Cambridge: Cambridge University Press, s. 64-80.
- Moser, S. C. (2010). "Communicating Climate Change: History, Challenges, Process and Future Directions" i *Wiley Interdisciplinary Reviews: Climate Change*, 1, s. 31-53.
- Moser, S. C. & Dilling, L. (2011). "Communicating Climate Change: Closing the Science-Action Gap" i J. S. Dryzek, R. B. Norgaard, & D. Schlosberg (red.), *The Oxford Handbook of Climate Change and Society*. Oxford: Oxford University Press, s. 161-174.
- Mufson, S. (2017). "These Titans of Industry Just Broke With Trumps Decision to Exit the Paris Accords" i *The Washington Post*, 5 juni 2017. Tillgänglig: <https://www.washingtonpost.com/news/energy-environment/wp/2017/06/05/post-abc-poll-nearly-6-in-10-oppose-trump-scrapping-paris-agreement/>. [Hämtad: 18 december 2019].
- NSCE (2016). *The Pillars of Climate Change Denial*. National Center for Science Education. Tillgänglig: <https://ncse.ngo/pillars-climate-change-denial>. [Hämtad: 2 januari 2020].
- Nisbet, M. C. (2009). "Communicating Climate Change: Why Frames Matter For Public Engagement" i *Environment: Science and Policy for Sustainable Development*, 51(2), s. 12-23.

- O'Neill, S. & Nicholson-Cole, S. (2009). "Fear won't do it': Promoting Positive Engagement With Climate Change Through Visual and Iconic Representations" i *Science Communication*, 30(3), s. 355–379.
- Powell, J. (2019). "Scientists Reach 100% Consensus on Anthropogenic Global Warming" i *Bulletin of Science, Technology & Society*, 37(4), s. 183-184.
- Reser, J., & Bradley, G. (2017). "Fear Appeals in Climate Change Communication" i *Oxford Research Encyclopedia of Climate Science*. Publicerad 26 September 2017. Tillgänglig: <https://oxfordre.com/climatescience/view/10.1093/acrefore/9780190228620.001.0001/acrefore-9780190228620-e-386>. [Hämtad: 5 november 2019]
- Ruiter, R. A. C., Abraham, C., & Kok, G. (2001). "Scary Warnings and Rational Precautions: A Review of the Psychology of Fear Appeals" i *Psychology and Health*, 16, s. 613–630.
- Sampathkumar, M. (2017). "Vice President Mike Pence Says Climate Change is Just an Issue For the Left" i *The Independent*, 2 juni 2017. Tillgänglig: <https://www.independent.co.uk/news/world/americas/us-politics/mike-pence-climate-change-us-vice-president-paris-agreement-issue-left-for-some-reason-donald-trump-a7769081.html>. [Hämtad: 18 december 2019].
- Stoll-Kleemann, S., O'Riordan, T., & Jaeger, C. C. (2001). "The Psychology of Denial Concerning Climate Mitigation Measures: Evidence From Swiss Focus Groups" i *Global Climate Change*, 11, s. 107–117.
- Swim, J., Clayton, S., Doherty, T., Gifford, R., Howard, G., Reser, J., Stern, P., & Weber, E. (2009). *Psychology and Global Climate Change: Addressing a Multi-Faceted Phenomenon and Set of Challenges*. Washington, D.C.: American Psychological Association. Tillgänglig: <http://www.apa.org/science/about/publications/climate-change.aspx>.
- Teorell, J. & Svensson, T. (2007). *Att fråga och att svara. Samhällsvetenskaplig metod*. Malmö: Liber.
- Tuchman, G. (1978). *Making News: A Study in The Construction of Reality*. New York: Free Press.
- UNFCCC (2015). *Paris Agreement*. FCCCC/CP/2015/L.9/Rev.1. United Nations Framework on Climate Change. Tillgänglig: <https://unfccc.int/resource/docs/2015/cop21/eng/l09r01.pdf>.
- van der Linden, S. (2014). "Towards a New Model For Communicating Climate Change" i Cohen, S., Higham, J., Peeters, P. & Gössling, S. (red.), *Understanding and Governing Sustainable Tourism Mobility: Psychological and Behavioral Approaches*. Routledge: Taylor and Francis Group, s. 243-275.
- van der Linden, S., Maibach, E. & Leiserowitz (2015). "Improving Public Engagement With Climate Change: Five "Best Practice" Insights From Psychological Science" i *Perspectives on Psychological Science*, 10(6), s. 758-763.

7. Bilagor

7.1. Bilaga I: Transkribering av Greta Thunbergs tal

Greta Thunberg

How Dare You?

23 september 2019

UN Climate Action Summit, New York, USA

”This is all wrong. I shouldn't be up here. I should be back in school on the other side of the ocean. Yet, you all come to us young people for hope. How dare you? You have stolen my dreams and my childhood with your empty words, yet I'm one of the lucky ones. People are suffering. People are dying. Entire ecosystems are collapsing. We are in the beginning of a mass extinction and all you can talk about is the money and fairytales of eternal economic growth. How dare you?

For more than 30 years, the science has been crystal clear. How dare you continue to look away and come here saying that you are doing enough when the politics and solutions needed are still nowhere in sight? You say you hear us and that you understand the urgency, but no matter how sad and angry I am, I do not want to believe that because if you really understood the situation and still kept on failing to act, then you would be evil and that I refuse to believe.

The popular idea of cutting our emissions in half in 10 years only gives us a 50% chance of staying below 1.5 degrees and the risk of setting off irreversible chain reactions beyond human control. 50% may be acceptable to you, but those numbers do not include tipping points. Most feedback loops, additional warming hidden by toxic air pollution or the aspects of equity and climate justice. They also rely on my generation sucking hundreds of billions of tons of your CO₂ out of the air with technologies that barely exist. So, a 50% risk is simply not acceptable to us, we who have to live with the consequences.

How dare you pretend that this can be sold with just business as usual and some technical solutions? With today's emissions levels, that remaining CO₂ budget will be entirely gone within less than eight and a half years. There will not be any solutions or plans presented in line with these figures here today because these numbers are too uncomfortable and you are still not mature enough to tell it like it is. You are failing us, but the young people are starting to understand your betrayal. The eyes of all future generations are upon you. And if you choose to fail

us, I say, we will never forgive you. We will not let you get away with this. Right here, right now is where we draw the line. The world is waking up and change is coming, whether you like it or not. Thank you.”

7.2. Bilaga II: Transkribering av Al Gores tal

Al Gore

The Case for Optimism on Climate Change

Februari 2016

TED2016, Vancouver, Canada

"I was excited to be a part of the "Dream" theme, and then I found out I'm leading off the "Nightmare?" section of it.

And certainly there are things about the climate crisis that qualify. And I have some bad news, but I have a lot more good news. I'm going to propose three questions and the answer to the first one necessarily involves a little bad news. But -- hang on, because the answers to the second and third questions really are very positive.

So the first question is, "Do we really have to change?" And of course, the Apollo Mission, among other things changed the environmental movement, really launched the modern environmental movement. 18 months after this Earth rise picture was first seen on earth, the first Earth Day was organized. And we learned a lot about ourselves looking back at our planet from space. And one of the things that we learned confirmed what the scientists have long told us. One of the most essential facts about the climate crisis has to do with the sky. As this picture illustrates, the sky is not the vast and limitless expanse that appears when we look up from the ground. It is a very thin shell of atmosphere surrounding the planet. That right now is the open sewer for our industrial civilization as it's currently organized. We are spewing 110 million tons of heat-trapping global warming pollution into it every 24 hours, free of charge, go ahead.

And there are many sources of the greenhouse gases, I'm certainly not going to go through them all. I'm going to focus on the main one, but agriculture is involved, diet is involved, population is involved. Management of forests, transportation, the oceans, the melting of the permafrost. But I'm going to focus on the heart of the problem, which is the fact that we still rely on dirty, carbon-based fuels for 85 percent of all the energy that our world burns every year. And you can see from this image that after World War II, the emission rates started really accelerating. And the accumulated amount of man-made, global warming pollution that is up in the atmosphere now traps as much extra heat energy as would be released by 400,000 Hiroshima-class atomic bombs exploding every 24 hours, 365 days a year. Fact-checked over and over again, conservative, it's the truth. Now it's a big planet, but -- (*explosion sound*) -- that is a lot of energy, particularly when you multiply it 400,000 times per day. And all that extra heat energy is heating up the atmosphere, the whole earth system.

Let's look at the atmosphere. This is a depiction of what we used to think of as the normal distribution of temperatures. The white represents normal temperature days; 1951-1980 are arbitrarily chosen. The blue are cooler than average days, the red are warmer than average days. But the entire curve has moved to the right in the 1980s. And you'll see in the lower right-hand corner the appearance of statistically significant numbers of extremely hot days. In the 90s, the curve shifted further. And in the last 10 years, you see the extremely hot days are now more numerous than the cooler than average days. In fact, they are 150 times more common on the surface of the earth than they were just 30 years ago.

So we're having record-breaking temperatures. Fourteen of the 15 of the hottest years ever measured with instruments have been in this young century. The hottest of all was last year. Last month was the 371st month in a row warmer than the 20th-century average. And for the first time, not only the warmest January, but for the first time, it was more than two degrees Fahrenheit warmer than the average. These higher temperatures are having an effect on animals, plants, people, ecosystems.

But on a global basis, 93 percent of all the extra heat energy is trapped in the oceans. And the scientists can measure the heat buildup much more precisely now at all depths: deep, mid-ocean, the first few hundred meters. And this, too, is accelerating. It goes back more than a century. And more than half of the increase has been in the last 19 years. This has consequences.

The first order of consequence: the ocean-based storms get stronger. Super Typhoon Haiyan went over areas of the Pacific five and a half degrees Fahrenheit warmer than normal before it slammed into Tacloban, as the most destructive storm ever to make landfall. Pope Francis, who has made such a difference to this whole issue, visited Tacloban right after that. Superstorm Sandy went over areas of the Atlantic nine degrees warmer than normal before slamming into New York and New Jersey. The second order of consequences are affecting all of us right now. The warmer oceans are evaporating much more water vapor into the skies. Average humidity worldwide has gone up four percent. And it creates these atmospheric rivers. The Brazilian scientists call them "flying rivers." And they funnel all of that extra water vapor over the land where storm conditions trigger these massive record-breaking downpours. This is from Montana. Take a look at this storm last August. As it moves over Tucson, Arizona. It literally splashes off the city. These downpours are really unusual.

Last July in Houston, Texas, it rained for two days, 162 billion gallons. That represents more than two days of the full flow of Niagara Falls in the middle of the city, which was, of course, paralyzed. These record downpours are creating historic floods and mudslides.

This one is from Chile last year. And you'll see that warehouse going by. There are oil tankers cars going by. This is from Spain last September, you could call this

the running of the cars and trucks, I guess. Every night on the TV news now is like a nature hike through the Book of Revelation.

I mean, really.

The insurance industry has certainly noticed, the losses have been mounting up. They're not under any illusions about what's happening. And the causality requires a moment of discussion. We're used to thinking of linear cause and linear effect -- one cause, one effect. This is systemic causation. As the great Kevin Trenberth says, "All storms are different now. There's so much extra energy in the atmosphere, there's so much extra water vapor. Every storm is different now." So, the same extra heat pulls the soil moisture out of the ground and causes these deeper, longer, more pervasive droughts and many of them are underway right now.

It dries out the vegetation and causes more fires in the western part of North America. There's certainly been evidence of that, a lot of them.

More lightning, as the heat energy builds up, there's a considerable amount of additional lightning also.

These climate-related disasters also have geopolitical consequences and create instability. The climate-related historic drought that started in Syria in 2006 destroyed 60 percent of the farms in Syria, killed 80 percent of the livestock, and drove 1.5 million climate refugees into the cities of Syria, where they collided with another 1.5 million refugees from the Iraq War. And along with other factors, that opened the gates of Hell that people are trying to close now. The US Defense Department has long warned of consequences from the climate crisis, including refugees, food and water shortages and pandemic disease.

Right now we're seeing microbial diseases from the tropics spread to the higher latitudes; the transportation revolution has had a lot to do with this. But the changing conditions change the latitudes and the areas where these microbial diseases can become endemic and change the range of the vectors, like mosquitoes and ticks that carry them. The Zika epidemic now -- we're better positioned in North America because it's still a little too cool and we have a better public health system. But when women in some regions of South and Central America are advised not to get pregnant for two years -- that's something new, that ought to get our attention. The Lancet, one of the two greatest medical journals in the world, last summer labeled this a medical emergency now. And there are many factors because of it.

This is also connected to the extinction crisis. We're in danger of losing 50 percent of all the living species on earth by the end of this century. And already, land-

based plants and animals are now moving towards the poles at an average rate of 15 feet per day.

Speaking of the North Pole, last December 29, the same storm that caused historic flooding in the American Midwest, raised temperatures at the North Pole 50 degrees Fahrenheit warmer than normal, causing the thawing of the North Pole in the middle of the long, dark, winter, polar night. And when the land-based ice of the Arctic melts, it raises sea level.

Paul Nicklen's beautiful photograph from Svalbard illustrates this. It's more dangerous coming off Greenland and particularly, Antarctica. The 10 largest risk cities for sea-level rise by population are mostly in South and Southeast Asia. When you measure it by assets at risk, number one is Miami: three and a half trillion dollars at risk. Number three: New York and Newark. I was in Miami last fall during the supermoon, one of the highest high-tide days. And there were fish from the ocean swimming in some of the streets of Miami Beach and Fort Lauderdale and Del Rey. And this happens regularly during the highest-tide tides now. Not with rain -- they call it "sunny-day flooding." It comes up through the storm sewers. And the Mayor of Miami speaks for many when he says it is long past time this can be viewed through a partisan lens. This is a crisis that's getting worse day by day. We have to move beyond partisanship.

And I want to take a moment to honor these House Republicans who had the courage last fall to step out and take a political risk, by telling the truth about the climate crisis.

So the cost of the climate crisis is mounting up, there are many of these aspects I haven't even mentioned. It's an enormous burden. I'll mention just one more, because the World Economic Forum last month in Davos, after their annual survey of 750 economists, said the climate crisis is now the number one risk to the global economy. So you get central bankers like Mark Carney, the head of the UK Central Bank, saying the vast majority of the carbon reserves are unburnable. Subprime carbon. I'm not going to remind you what happened with subprime mortgages, but it's the same thing. If you look at all of the carbon fuels that were burned since the beginning of the industrial revolution, this is the quantity burned in the last 16 years. Here are all the ones that are proven and left on the books, 28 trillion dollars. The International Energy Agency says only this amount can be burned. So the rest, 22 trillion dollars -- unburnable. Risk to the global economy. That's why divestment movement makes practical sense and is not just a moral imperative.

So the answer to the first question, "Must we change?" is yes, we have to change. Second question, "Can we change?" This is the exciting news! The best projections in the world 16 years ago were that by 2010, the world would be able to install 30 gigawatts of wind capacity. We beat that mark by 14 and a half times over. We see an exponential curve for wind installations now. We see the cost

coming down dramatically. Some countries -- take Germany, an industrial powerhouse with a climate not that different from Vancouver's, by the way -- one day last December, got 81 percent of all its energy from renewable resources, mainly solar and wind. A lot of countries are getting more than half on an average basis.

More good news: energy storage, from batteries particularly, is now beginning to take off because the cost has been coming down very dramatically to solve the intermittency problem. With solar, the news is even more exciting! The best projections 14 years ago were that we would install one gigawatt per year by 2010. When 2010 came around, we beat that mark by 17 times over. Last year, we beat it by 58 times over. This year, we're on track to beat it 68 times over.

We're going to win this. We are going to prevail. The exponential curve on solar is even steeper and more dramatic. When I came to this stage 10 years ago, this is where it was. We have seen a revolutionary breakthrough in the emergence of these exponential curves.

And the cost has come down 10 percent per year for 30 years. And it's continuing to come down.

Now, the business community has certainly noticed this, because it's crossing the grid parity point. Cheaper solar penetration rates are beginning to rise. Grid parity is understood as that line, that threshold, below which renewable electricity is cheaper than electricity from burning fossil fuels. That threshold is a little bit like the difference between 32 degrees Fahrenheit and 33 degrees Fahrenheit, or zero and one Celsius. It's a difference of more than one degree, it's the difference between ice and water. And it's the difference between markets that are frozen up, and liquid flows of capital into new opportunities for investment. This is the biggest new business opportunity in the history of the world, and two-thirds of it is in the private sector. We are seeing an explosion of new investment. Starting in 2010, investments globally in renewable electricity generation surpassed fossils. The gap has been growing ever since. The projections for the future are even more dramatic, even though fossil energy is now still subsidized at a rate 40 times larger than renewables. And by the way, if you add the projections for nuclear on here, particularly if you assume that the work many are doing to try to break through to safer and more acceptable, more affordable forms of nuclear, this could change even more dramatically.

So is there any precedent for such a rapid adoption of a new technology? Well, there are many, but let's look at cell phones. In 1980, AT&T, then Ma Bell, commissioned McKinsey to do a global market survey of those clunky new mobile phones that appeared then. "How many can we sell by the year 2000?" they asked. McKinsey came back and said, "900,000." And sure enough, when the year 2000 arrived, they did sell 900,000 -- in the first three days. And for the

balance of the year, they sold 120 times more. And now there are more cell connections than there are people in the world.

So, why were they not only wrong, but way wrong? I've asked that question myself, "Why?"

And I think the answer is in three parts. First, the cost came down much faster than anybody expected, even as the quality went up. And low-income countries, places that did not have a landline grid -- they leap-frogged to the new technology. The big expansion has been in the developing countries. So what about the electricity grids in the developing world? Well, not so hot. And in many areas, they don't exist. There are more people without any electricity at all in India than the entire population of the United States of America. So now we're getting this: solar panels on grass huts and new business models that make it affordable. Muhammad Yunus financed this one in Bangladesh with micro-credit. This is a village market. Bangladesh is now the fastest-deploying country in the world: two systems per minute on average, night and day. And we have all we need: enough energy from the Sun comes to the earth every hour to supply the full world's energy needs for an entire year. It's actually a little bit less than an hour. So the answer to the second question, "Can we change?" is clearly "Yes." And it's an ever-firmer "yes."

Last question, "Will we change?" Paris really was a breakthrough, some of the provisions are binding and the regular reviews will matter a lot. But nations aren't waiting, they're going ahead. China has already announced that starting next year, they're adopting a nationwide cap and trade system. They will likely link up with the European Union. The United States has already been changing. All of these coal plants were proposed in the next 10 years and canceled. All of these existing coal plants were retired. All of these coal plants have had their retirement announced. All of them -- canceled. We are moving forward. Last year -- if you look at all of the investment in new electricity generation in the United States, almost three-quarters was from renewable energy, mostly wind and solar.

We are solving this crisis. The only question is: how long will it take to get there? So, it matters that a lot of people are organizing to insist on this change. Almost 400,000 people marched in New York City before the UN special session on this. Many thousands, tens of thousands, marched in cities around the world. And so, I am extremely optimistic. As I said before, we are going to win this.

I'll finish with this story. When I was 13 years old, I heard that proposal by President Kennedy to land a person on the Moon and bring him back safely in 10 years. And I heard adults of that day and time say, "That's reckless, expensive, may well fail." But eight years and two months later, in the moment that Neil Armstrong set foot on the Moon, there was great cheer that went up in NASA's mission control in Houston. Here's a little-known fact about that: the average age

of the systems engineers, the controllers in the room that day, was 26, which means, among other things, their age, when they heard that challenge, was 18.

We now have a moral challenge that is in the tradition of others that we have faced. One of the greatest poets of the last century in the US, Wallace Stevens, wrote a line that has stayed with me: "After the final 'no,' there comes a 'yes,' and on that 'yes', the future world depends." When the abolitionists started their movement, they met with no after no after no. And then came a yes. The Women's Suffrage and Women's Rights Movement met endless no's, until finally, there was a yes. The Civil Rights Movement, the movement against apartheid, and more recently, the movement for gay and lesbian rights here in the United States and elsewhere. After the final "no" comes a "yes."

When any great moral challenge is ultimately resolved into a binary choice between what is right and what is wrong, the outcome is fore-ordained because of who we are as human beings. Ninety-nine percent of us, that is where we are now and it is why we're going to win this. We have everything we need. Some still doubt that we have the will to act, but I say the will to act is itself a renewable resource.

Thank you very much."

7.3. Bilaga III: Transkribering av Donald Trumps tal

Donald Trump

Statement by President Trump on the Paris Climate Accord

1 juni 2017

White House Rose Garden, Washington D.C., USA.

”Thank you very much. Thank you. I would like to begin by addressing the terrorist attack in Manila. We’re closely monitoring the situation, and I will continue to give updates if anything happens during this period of time. But it is really very sad as to what’s going on throughout the world with terror. Our thoughts and our prayers are with all of those affected.

Before we discuss the Paris Accord, I’d like to begin with an update on our tremendous — absolutely tremendous — economic progress since Election Day on November 8th. The economy is starting to come back, and very, very rapidly. We’ve added \$3.3 trillion in stock market value to our economy, and more than a million private sector jobs.

I have just returned from a trip overseas where we concluded nearly \$350 billion of military and economic development for the United States, creating hundreds of thousands of jobs. It was a very, very successful trip, believe me. Thank you. Thank you.

In my meetings at the G7, we have taken historic steps to demand fair and reciprocal trade that gives Americans a level playing field against other nations. We’re also working very hard for peace in the Middle East, and perhaps even peace between the Israelis and the Palestinians. Our attacks on terrorism are greatly stepped up — and you see that, you see it all over — from the previous administration, including getting many other countries to make major contributions to the fight against terror. Big, big contributions are being made by countries that weren’t doing so much in the form of contribution.

One by one, we are keeping the promises I made to the American people during my campaign for President — whether it’s cutting job-killing regulations; appointing and confirming a tremendous Supreme Court justice; putting in place tough new ethics rules; achieving a record reduction in illegal immigration on our southern border; or bringing jobs, plants, and factories back into the United States at numbers which no one until this point thought even possible. And believe me, we’ve just begun. The fruits of our labor will be seen very shortly even more so.

On these issues and so many more, we’re following through on our commitments. And I don’t want anything to get in our way. I am fighting every day for the great people of this country. Therefore, in order to fulfill my solemn duty to protect

America and its citizens, the United States will withdraw from the Paris Climate Accord — (applause) — thank you, thank you — but begin negotiations to reenter either the Paris Accord or a really entirely new transaction on terms that are fair to the United States, its businesses, its workers, its people, its taxpayers. So we're getting out. But we will start to negotiate, and we will see if we can make a deal that's fair. And if we can, that's great. And if we can't, that's fine.

As President, I can put no other consideration before the wellbeing of American citizens. The Paris Climate Accord is simply the latest example of Washington entering into an agreement that disadvantages the United States to the exclusive benefit of other countries, leaving American workers — who I love — and taxpayers to absorb the cost in terms of lost jobs, lower wages, shuttered factories, and vastly diminished economic production.

Thus, as of today, the United States will cease all implementation of the non-binding Paris Accord and the draconian financial and economic burdens the agreement imposes on our country. This includes ending the implementation of the nationally determined contribution and, very importantly, the Green Climate Fund which is costing the United States a vast fortune.

Compliance with the terms of the Paris Accord and the onerous energy restrictions it has placed on the United States could cost America as much as 2.7 million lost jobs by 2025 according to the National Economic Research Associates. This includes 440,000 fewer manufacturing jobs — not what we need — believe me, this is not what we need — including automobile jobs, and the further decimation of vital American industries on which countless communities rely. They rely for so much, and we would be giving them so little.

According to this same study, by 2040, compliance with the commitments put into place by the previous administration would cut production for the following sectors: paper down 12 percent; cement down 23 percent; iron and steel down 38 percent; coal — and I happen to love the coal miners — down 86 percent; natural gas down 31 percent. The cost to the economy at this time would be close to \$3 trillion in lost GDP and 6.5 million industrial jobs, while households would have \$7,000 less income and, in many cases, much worse than that.

Not only does this deal subject our citizens to harsh economic restrictions, it fails to live up to our environmental ideals. As someone who cares deeply about the environment, which I do, I cannot in good conscience support a deal that punishes the United States — which is what it does — the world's leader in environmental protection, while imposing no meaningful obligations on the world's leading polluters.

For example, under the agreement, China will be able to increase these emissions by a staggering number of years — 13. They can do whatever they want for 13 years. Not us. India makes its participation contingent on receiving billions and

billions and billions of dollars in foreign aid from developed countries. There are many other examples. But the bottom line is that the Paris Accord is very unfair, at the highest level, to the United States.

Further, while the current agreement effectively blocks the development of clean coal in America — which it does, and the mines are starting to open up. We're having a big opening in two weeks. Pennsylvania, Ohio, West Virginia, so many places. A big opening of a brand-new mine. It's unheard of. For many, many years, that hasn't happened. They asked me if I'd go. I'm going to try.

China will be allowed to build hundreds of additional coal plants. So we can't build the plants, but they can, according to this agreement. India will be allowed to double its coal production by 2020. Think of it: India can double their coal production. We're supposed to get rid of ours. Even Europe is allowed to continue construction of coal plants.

In short, the agreement doesn't eliminate coal jobs, it just transfers those jobs out of America and the United States, and ships them to foreign countries.

This agreement is less about the climate and more about other countries gaining a financial advantage over the United States. The rest of the world applauded when we signed the Paris Agreement — they went wild; they were so happy — for the simple reason that it put our country, the United States of America, which we all love, at a very, very big economic disadvantage. A cynic would say the obvious reason for economic competitors and their wish to see us remain in the agreement is so that we continue to suffer this self-inflicted major economic wound. We would find it very hard to compete with other countries from other parts of the world.

We have among the most abundant energy reserves on the planet, sufficient to lift millions of America's poorest workers out of poverty. Yet, under this agreement, we are effectively putting these reserves under lock and key, taking away the great wealth of our nation — it's great wealth, it's phenomenal wealth; not so long ago, we had no idea we had such wealth — and leaving millions and millions of families trapped in poverty and joblessness.

The agreement is a massive redistribution of United States wealth to other countries. At 1 percent growth, renewable sources of energy can meet some of our domestic demand, but at 3 or 4 percent growth, which I expect, we need all forms of available American energy, or our country — (*applause*) — will be at grave risk of brownouts and blackouts, our businesses will come to a halt in many cases, and the American family will suffer the consequences in the form of lost jobs and a very diminished quality of life.

Even if the Paris Agreement were implemented in full, with total compliance from all nations, it is estimated it would only produce a two-tenths of one degree —

think of that; this much — Celsius reduction in global temperature by the year 2100. Tiny, tiny amount. In fact, 14 days of carbon emissions from China alone would wipe out the gains from America — and this is an incredible statistic — would totally wipe out the gains from America’s expected reductions in the year 2030, after we have had to spend billions and billions of dollars, lost jobs, closed factories, and suffered much higher energy costs for our businesses and for our homes.

As the Wall Street Journal wrote this morning: “The reality is that withdrawing is in America’s economic interest and won’t matter much to the climate.” The United States, under the Trump administration, will continue to be the cleanest and most environmentally friendly country on Earth. We’ll be the cleanest. We’re going to have the cleanest air. We’re going to have the cleanest water. We will be environmentally friendly, but we’re not going to put our businesses out of work and we’re not going to lose our jobs. We’re going to grow; we’re going to grow rapidly.

And I think you just read — it just came out minutes ago, the small business report — small businesses as of just now are booming, hiring people. One of the best reports they’ve seen in many years.

I’m willing to immediately work with Democratic leaders to either negotiate our way back into Paris, under the terms that are fair to the United States and its workers, or to negotiate a new deal that protects our country and its taxpayers.

So if the obstructionists want to get together with me, let’s make them non-obstructionists. We will all sit down, and we will get back into the deal. And we’ll make it good, and we won’t be closing up our factories, and we won’t be losing our jobs. And we’ll sit down with the Democrats and all of the people that represent either the Paris Accord or something that we can do that’s much better than the Paris Accord. And I think the people of our country will be thrilled, and I think then the people of the world will be thrilled. But until we do that, we’re out of the agreement.

I will work to ensure that America remains the world’s leader on environmental issues, but under a framework that is fair and where the burdens and responsibilities are equally shared among the many nations all around the world. No responsible leader can put the workers — and the people — of their country at this debilitating and tremendous disadvantage. The fact that the Paris deal hamstringing the United States, while empowering some of the world’s top polluting countries, should dispel any doubt as to the real reason why foreign lobbyists wish to keep our magnificent country tied up and bound down by this agreement: It’s to give their country an economic edge over the United States. That’s not going to happen while I’m President. I’m sorry.

My job as President is to do everything within my power to give America a level playing field and to create the economic, regulatory and tax structures that make America the most prosperous and productive country on Earth, and with the highest standard of living and the highest standard of environmental protection.

Our tax bill is moving along in Congress, and I believe it's doing very well. I think a lot of people will be very pleasantly surprised. The Republicans are working very, very hard. We'd love to have support from the Democrats, but we may have to go it alone. But it's going very well.

The Paris Agreement handicaps the United States economy in order to win praise from the very foreign capitals and global activists that have long sought to gain wealth at our country's expense. They don't put America first. I do, and I always will.

The same nations asking us to stay in the agreement are the countries that have collectively cost America trillions of dollars through tough trade practices and, in many cases, lax contributions to our critical military alliance. You see what's happening. It's pretty obvious to those that want to keep an open mind.

At what point does America get demeaned? At what point do they start laughing at us as a country? We want fair treatment for its citizens, and we want fair treatment for our taxpayers. We don't want other leaders and other countries laughing at us anymore. And they won't be. They won't be.

I was elected to represent the citizens of Pittsburgh, not Paris. I promised I would exit or renegotiate any deal which fails to serve America's interests. Many trade deals will soon be under renegotiation. Very rarely do we have a deal that works for this country, but they'll soon be under renegotiation. The process has begun from day one. But now we're down to business.

Beyond the severe energy restrictions inflicted by the Paris Accord, it includes yet another scheme to redistribute wealth out of the United States through the so-called Green Climate Fund — nice name — which calls for developed countries to send \$100 billion to developing countries all on top of America's existing and massive foreign aid payments. So we're going to be paying billions and billions and billions of dollars, and we're already way ahead of anybody else. Many of the other countries haven't spent anything, and many of them will never pay one dime.

The Green Fund would likely obligate the United States to commit potentially tens of billions of dollars of which the United States has already handed over \$1 billion — nobody else is even close; most of them haven't even paid anything — including funds raided out of America's budget for the war against terrorism. That's where they came. Believe me, they didn't come from me. They came just before I came into office. Not good. And not good the way they took the money.

In 2015, the United Nation’s departing top climate officials reportedly described the \$100 billion per year as “peanuts,” and stated that “the \$100 billion is the tail that wags the dog.” In 2015, the Green Climate Fund’s executive director reportedly stated that estimated funding needed would increase to \$450 billion per year after 2020. And nobody even knows where the money is going to. Nobody has been able to say, where is it going to?

Of course, the world’s top polluters have no affirmative obligations under the Green Fund, which we terminated. America is \$20 trillion in debt. Cash-strapped cities cannot hire enough police officers or fix vital infrastructure. Millions of our citizens are out of work. And yet, under the Paris Accord, billions of dollars that ought to be invested right here in America will be sent to the very countries that have taken our factories and our jobs away from us. So think of that.

There are serious legal and constitutional issues as well. Foreign leaders in Europe, Asia, and across the world should not have more to say with respect to the U.S. economy than our own citizens and their elected representatives. Thus, our withdrawal from the agreement represents a reassertion of America’s sovereignty. (*Applause.*) Our Constitution is unique among all the nations of the world, and it is my highest obligation and greatest honor to protect it. And I will.

Staying in the agreement could also pose serious obstacles for the United States as we begin the process of unlocking the restrictions on America’s abundant energy reserves, which we have started very strongly. It would once have been unthinkable that an international agreement could prevent the United States from conducting its own domestic economic affairs, but this is the new reality we face if we do not leave the agreement or if we do not negotiate a far better deal.

The risks grow as historically these agreements only tend to become more and more ambitious over time. In other words, the Paris framework is a starting point — as bad as it is — not an end point. And exiting the agreement protects the United States from future intrusions on the United States’ sovereignty and massive future legal liability. Believe me, we have massive legal liability if we stay in.

As President, I have one obligation, and that obligation is to the American people. The Paris Accord would undermine our economy, hamstring our workers, weaken our sovereignty, impose unacceptable legal risks, and put us at a permanent disadvantage to the other countries of the world. It is time to exit the Paris Accord and time to pursue a new deal that protects the environment, our companies, our citizens, and our country.

It is time to put Youngstown, Ohio, Detroit, Michigan, and Pittsburgh, Pennsylvania — along with many, many other locations within our great country — before Paris, France. It is time to make America great again. Thank you.”